Nyhet s. 10-11

KAMPEN OM STUDENTMILLIONENE:
– Ingen tapere

Nyhet s. 12-13

SIRI (27) ER LEI AV FÅ KVINNER PÅ DIRIGENTPODIET PÅ NMH:
– Mye prat og lite handling

Nyhet s. 4-5

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 25 årgang 76 | www.universitas.no | torsdag 20. oktober 2022

Klokken 02:00 aksjonerer «Philip» & «Lukas»

– Ved å kjøpe SUV blir man et mål

Nyhet s. 14-17

MENINGER

Redaktør: Guro Aasaaren
guro.aasaaren@gmail.com 466 74 942

Nyhetsredaktør: Saga Eline Jonsson Hoff
eline.jonsson.hoff@gmail.com 980 82 334

Fotosjef: Charlotte Førde Skomsøy

Desksjef: Ingeborg Aure

Nettredaktør: Aurora Djupvik Archer

Følg oss
www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: universitas_offisiell

Tips oss
tips@universitas.no

Leder

Et varsko for klimaet?

I **ukas** utgave av Universitas kan du lese om «Philip» og «Lukas» som bruker fritiden sin på å aksjonere mot SUVer. Ved å tappe luften ut av dekk på bilene i nattens mørke, ønsker de å ansvarliggjøre rike menneskers løpske forbruk som ødelegger klimaet.

Radikalt tiltak, tenker du kanskje? Det skal ikke Universitas mene noe om, men spørsmålet som melder seg er heller: Er det så rart at man kan bli fristet til å ty til denne typen aksjonering?

Svaret er muligens nei.

Generasjonen som nå vokser opp, har aldri opplevd at det har gått bra med kloden. Klimaendringene blir stadig voldsommere og miljøødeleggelsene stadig større. Midt i dette står man som individer og prøver å gjøre sitt. Resirkulere mer, fly mindre, spise mindre kjøtt, kjøpe mer brukt tøy. Listen er utømmelig.

At mennesker blir desperate, er ikke veldig vanskelig å forstå

Samtidig er ikke Norge litt i nærheten av å nå målet om et 50-55 prosent kutt i klimagassutslippene våre innen 2030. Klimabudsjettet som nå ble lagt frem sammen med årets statsbudsjett legger heller ikke opp til noen radikal snuoperasjon. Dommen er: klimabudsjettet legger opp til at norske utslipp blir mye høyere enn de kan være for å nå målet.

Ei heller verdensamfunnet leverer. Temperaturen stiger raskere enn forskerne noen gang har observert. Med dagens utslippstakt forventes det at temperaturen i løpet av de neste 20 årene vil passere 1,5 grader oppvarming. Vi nærmer oss 2-gradersmålet med stormskritt. Det gjøres rett og slett ikke nok for å berge kloden.

At mennesker blir desperate, er ikke veldig vanskelig å forstå.

Ser vi utenfor Norges grenser, er suppeangrepet på det kjente Van Gogh maleriet «Solsikker» på Nasjonalgalleriet i London det siste i en rekke lignende aksjoner rettet mot forurensende industrier som oljeindustrien. Folk er rett og slett lei av manglende handling.

Dekkaksjonistene «Philip» og «Lukas» begrunner sin aksjonsform i at de har «generell mistillit til myndighetene», og mangler tiltro til at myndighetene klarer å løse klimautfordringene på egenhånd.

I november møtes verden i Sharm El-Sheikh til FNs klimatoppmøtet (COP 27). Møtet har allerede høstet stor kritikk fra en rekke hold. Klimatoppmøtet beskyldes blant annet for grønnvasking, sensur av egyptiske klimaforskere og utestenging av miljøaktivister.

Det er høye forventninger til dette møtet. Alle land skal ifølge Parisavtalen legge fram nye mål for kutt av CO2-utslipp, og planer for hvordan de skal gjøre det.

Greta Thunberg kalte forrige klimatoppmøte i Glascow (COP26) «en fiasko». Det er mulig å spørre seg om dette klimatoppmøtet ligger an til å bli noen større suksess, eller om det kun heller bensin på bålet for den frustrerte hvermannsen. Det er ikke utenkelig at klima og miljøminister Espen Barth Eide burde passe på bilen sin fremover.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Jone Trovåg
j.v.trovag@universitas.no 91 57 39 67

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Vi er sykelig opptatt av alder, og det gjør livene våre verre.

Vi må begynne å snakke om alderismen

Alder

Vegard Møller, idé- og debattredaktør i Universitas

De siste årene har jeg som regel vært eldst eller yngst i miljøene jeg har hengt i, med lite midt i mellom. Det har etterlatt meg med inntrykket at vi mennesker er bemerkelsesverdig opptatt av hvor mange år det har gått siden de rundt oss ble født, eventuelt hvor lenge det sannsynligvis er før de dør.

Du har kanskje også lagt merke til det, at andre har et oppsiktsvekkende behov for å påpeke aldersforskjeller. Jeg har gjort det samme selv, og når jeg ser tilbake på det, mistenker jegat det var for å komme dem i forkjøpet.

Rundt 25 begynte andre studenter å gjøre en greie ut av at jeg var litt eldre enn dem, med ansiktsuttrykk som antydet at jeg hadde bevegd meg inn et lukket område. Det er ubehagelig, så da objektiverer jeg heller dem først. De var kanskje redd for at jeg skulle påpeke deres relative ungdommelighet, og kom egentlig meg i forkjøpet.

Dette føles litt trivielt å ta opp mens verden brenner, men jeg mistenker at det er toppen av et isfjell som skaper ganske mye lidelse, og det isfjellet er alderismen.

Fascinasjonen for det ungdommelige virker vanskelig å skille fra baksiden av medaljongen, nemlig aversjonen mot det gamle.

Vi liker unge ansikter, det underbygges av forskningen, og utspiller seg i praksis, som at skjermene våre er stappet med folk som enten er i tyveårene, eller ser tilstrekkelig ut som det. Halo-effekten viser at vi også har en tendens til å overvurdere evnene deres.

Samtidig kan det virke som vi alle har opplevd foreldre som prøver å bruke ordene vi har funnet på, eller ønsker å trekke frem at de liker det de unge liker, som om det har en verdi i seg selv.

Fascinasjonen for det ungdommelige virker vanskelig å skille fra baksiden av medaljongen, nemlig aversjonen mot det gamle.

For eksempel virker det som vi ikke vil lytte til de eldre. Selv har jeg neppe lyst å stå på andre siden av en «ok, boomer», som jo per definisjon er en form for objektivering, der du reduserer din samtalepartner til noe mindre enn et selvstendig tenkende subjekt.

Videre kan det virke som vi heller ikke har lyst å se på dem. Psykolog og forfatter Sissel Gran har gjort kvalitative intervjuer med eldre, og meldt til Morgenbladet at de føler seg «forbisett, usynlige, irrelevante, og uinteressante.» En av de eldre, Kirsti Løken sa: «Vi er noe som ikke passer inn i det ungdomsdyrkende samfunnet. Vi er ikke rynkefrie, vi er ikke lekre og veldreide, vi er ikke babes. Jeg tror vi skaper uro i folks mentale bilde». Dette utspiller seg i praktiske konsekvenser, som at man ser dem betydelig sjeldnere på tv, i medi-

Arkivaren

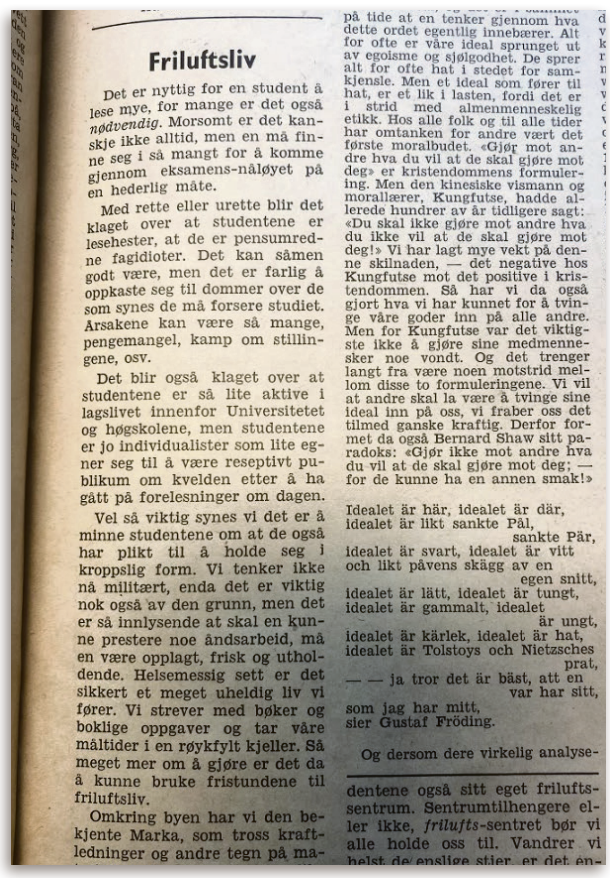

Friluftsliv

Det er nyttig for en student å lese mye, for mange er det også *nødvendig*. Morsomt er det kanskje ikke alltid, men en må finne seg i så mangt for å komme gjennom eksamens-nåløyet på en hederlig måte.

Med rette eller urette blir det klaget over at studentene er lesehester, at de er pensumredne fagidioter. Det kan såmen godt være, men det er farlig å oppkaste seg til dommer over de som synes de må forsere studiet. Årsakene kan være så mange, pengemangel, kamp om stillingene, osv.

Det blir også klaget over at studentene er så lite aktive i lagslivet innenfor Universitetet og høgskolene, men studentene er jo individualister som lite egner seg til å være reseptivt publikum om kvelden etter å ha gått på forelesninger om dagen.

Vel så viktig synes vi det er å minne studentene om at de også har plikt til å holde seg i kroppslig form. Vi tenker ikke nå militært, enda det er viktig nok også av den grunn, men det er så innlysende at skal en kunne prestere noe åndsarbeid, må en være opplagt, frisk og utholdende. Helsemessig sett er det sikkert et meget uheldig liv vi fører. Vi strever med bøker og boklige oppgaver og tar våre måltider i en røykfylt kjeller. Så meget mer om å gjøre er det da å kunne bruke fristundene til friluftsliv.

Omkring byen har vi den bekjente Marka, som tross kraftledninger og andre tegn på ma-

på tide at en tenker gjennom hva dette ordet egentlig innebærer. Alt for ofte er våre ideal sprunget ut av egoisme og sjølgodhet. De sprer alt for ofte hat i stedet for samkjensle. Men et ideal som fører til hat, er et lik i lasten, fordi det er i strid med almenmenneskelig etikk. Hos alle folk og til alle tider har omtanken for andre vært det første moralbudet. «Gjør mot andre hva du vil at de skal gjøre mot deg» er kristendommens formulering. Men den kinesiske vismann og morallærer, Kungfutse, hadde allerede hundrer av år tidligere sagt: «Du skal ikke gjøre mot andre hva du ikke vil at de skal gjøre mot deg!» Vi har lagt mye vekt på denne skilnaden, — det negative hos Kungfutse mot det positive i kristendommen. Så har vi da også gjort hva vi har kunnet for å tvinge våre goder inn på alle andre. Men for Kungfutse var det viktigste ikke å gjøre sine medmennesker noe vondt. Og det trenger langt fra være noen motstrid mellom disse to formuleringene. Vi vil at andre skal la være å tvinge sine ideal inn på oss, vi fraber oss det tilmed ganske kraftig. Derfor formet da også Bernard Shaw sitt paradoks: «Gjør ikke mot andre hva du vil at de skal gjøre mot deg; — for de kunne ha en annen smak!»

Idealet är här, idealet är där,
idealet är likt sankte Pål,
sankte Pår,
idealet är svart, idealet är vitt
och likt påvens skägg av en
egen snitt,
idealet är lätt, idealet är tungt,
idealet är gammalt, idealet
är ungt,
idealet är kärlek, idealet är hat,
idealet är Tolstoys och Nietzsches
prat,
— — ja tror det är bäst, att en
var har sitt,
som jag har mitt,
sier Gustaf Fröding.

Og dersom dere virkelig analyse-

dentene også sitt eget friluftssentrum. Sentrumtilhengere eller ikke, *frilufts*-sentret bør vi alle holde oss til. Vandrer vi helst de enslige stier, er det en-

TREN, DET ER DIN PLIKT!

Slik det var i 1951 er det kanskje også i dag: Vi studenter sitter mye på rumpa og «strever med bøker og boklige oppgaver». Og hva skulle man gjøre med det? 70 år tilbake var dommen klar: Studentene burde føle «en plikt til å holde seg i kroppslig form». Om ikke annet, burde forutsetningene for å kunne prestere noe «åndsarbeid» være innlysende; opplagt, frisk og utholdende. Omfavn marka!, som «tross kraftledninger og andre tegn på materiell sivilisasjon, er nesten like tilloknende som den var på Asbjørnsens tid».

Universitas, 20.09.1951

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

ene, eller på film.

For eksempel er kun 1,7 prosent av kildene i norske nyhetsmedier over 67 år, selv om de utgjør 14 prosent av befolkningen.

Hvorfor det? Har vi rett og slett ikke lyst å se på dem, fordi de representerer det faktum at også vi befinner oss i en konstant forråtnelsesprosess? Blir de sånn sett som tiggere, noe vi unngår på grunn av følelsene de gir oss? Jeg bare tenker høyt.

Jeg har verken tid eller rom til å løse verdensproblemer nå, men det virker for meg som vi i det store og det hele har en velbegrunnet fascinasjon for det ungdommelige, som vi likevel har blåst ut av proporsjoner.

Det er kanskje noe riktig med vår fascinasjon for det unge blikket, denne egenskapen til å beskue verden litt som en utenforstående. Slik man som ny i et sosialt miljø legger merke til kulturens absurde selvfølgeligheter, før man over tid tar del i dens normer, til de blir som vannet for fisken – usynlig – kan det virke som unge mennesker i snitt er bedre til å avsløre de løgnene samfunnet forteller seg selv, og derfor enklere kan utfordre dem.

Men dette unge blikket er ikke synonymt med ungdom målt i antall dager siden ens fødsel, og vi trenger ikke kaste ut ungdommen med badevannet. Vi kan beholde vår fascinasjon for den uten at vi fastholder denne groteske tendensen til å bestemme oss på forhånd for at noen er inngrodd og bakstreversk fordi hårene deres er grå, slik de alle og enhver bør være åpen for at tenåringer kan være klokere enn den gjengse godt voksne.

Vi løser ikke dette i dag, men jeg tenker det er på tide at vi begynner å snakke om alderismen, og analysere den nøye, så vi kan plukke den fra hverandre. Hvis ikke, kommer vi trolig til å angre når vi står på motsatt side av den.

debatt@universitas.no

Historiske skråblikk av Åsne «Årvåken» Hansteen

Fiskefeber

Steinbiten er Blinderns eneste akvarieklubb.

«Dette året har vi prøvd oss med saltvann, det er mye vanskeligere enn med ferskvann.» Ragnar Haaserud

SALTVANN

Steinbiten har omtrent 20 medlemmer, hvorav ni er aktive. Studentforeningen har eksistert i over 25 år og har som hovedformål å fremme trivsel og inspirere andre gjennom driften av akvariet i kjøpen på Biologisk institutt. Som medlem får man være med å bestemme hvilke slags fisk akvariet skal inneholde og ellers nå man sørge for vedlikehold og drift.

– Dette året har vi prøvd oss med saltvann, det er mye vanskeligere enn med ferskvann. Det er mer alger og det er mye komplisert å holde riktig temperatur på vannet, forklarerer Ragnar mens han trekker akvariets utside med fil.

FISKELYKKE: Leder Joachim Tørum Johansen (i forgrunnen) og Ragnar Haaserud (maskert) foreningen Steinbiten, er blitt av akvariebasillen.

kråkeboller, sjøstjerner og bergsnebb.

– Det er vi som har fanget det meste av fisken, resten har vi fått. Det er aktuelt å forandre biotop til neste år. Da anskaffer vi bort fisken som har vært i akvariet, de fleste av oss i klubben har akvarier hjemme også, fortsetter han mens han skrubber innsiden av akvariet med noe som ligner en dobørste.

Leder for Steinbiten Joachim Tørum Johansen (28) tar master i zoologi.

– Jeg håper vi får nye medlemmer til høsten for de fleste av oss i styret går på master nå, og det er begrenset hvor lenge vi kan ha ansvaret for akvariet, ler han.

PIZZA OG PIRAJA

– For utenom å drive akvariet er det en sosial studentforening. Vi arrangerer fisketurer, eller pizzakvelder, også holder vi dialogen glende angående akvariet i helpet av semesteret, lokker han.

I mens har Ragnar gått i gang med å fylle på ferskvann i akvariet, fordi nye av vannet har fordampet i varmen, og saltkonsentrasjonen i vannet er høy. Dette er typisk vedlikeholdsarbeid for akvariet. Et annet viktig moment livin man skal drive et akvarium er færing av fisken, og det er det viktig å være nøye med.

– Den hyppigste dødsårsaken blant akvariefisk er faktisk overfæring, ikke Torbjørn fast.

LA DEG BITE AV AKVARIEBASILLEN!

…for er du først blitt bitt av den, så «ønsker du deg alltid et større akvarium». Det mente ihvertfall Ragnar, styremedlem i Steinbiten, Blinderns eneste akvarieklubb tilbake i 2005. Sosialt samkvem eller fisketur? Pizza eller piraja? Steinbiten kunne altså tilby begge deler! Og ikke bare kunne du bli kjent med nye mennesker, men også sjønellik, kråkeboller, sjøstjerner og bergsnebb.

Universitas, 17.08.2005

Øyeblikket

av **Synne Folstad Moen**

Tilbake til røttene: Lunsj i skogen.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@universitas.no

UTTEGNERE:

Ingeborg Aure
Sivert Bjelland Sevatdal
Mina Wikeby

DESKJOURNALIST:

Åsne Hansteen

KORREKTURSJEF:

Oscar Grimstad

VELFERDSTINGET I OSLO OG AKERSHUS

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsredaktør: Saga Eline Jonsson Hoff
eline.jonsson.hoff@gmail.com 980 81 334

NYHET

Grønt lys for juss

Utvidet tilbud: Kommer du ikke inn på jussen? Fortvil ikke. Flere universiteter ønsker å tilby master i rettsvitenskap og dermed supplere dagens tilbud. Universitetet i Stavanger (UiS), Universitetet i Agder (UiA) og Handelshøyskolen BI Bergen har søkt Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) om godkjenning. Det er de som vurderer søknader. BIs søknad ble godkjent, UiSs er ikke vurdert, mens UiA fikk avslag. Det skriver NOKUT i en pressemelding. BI må deretter søke Kunnskapsdepartementet om godkjenning. Snart kan du kanskje betale deg til rettsklubba? *SEJH*

Kritiserer snevert mangfald på NMH

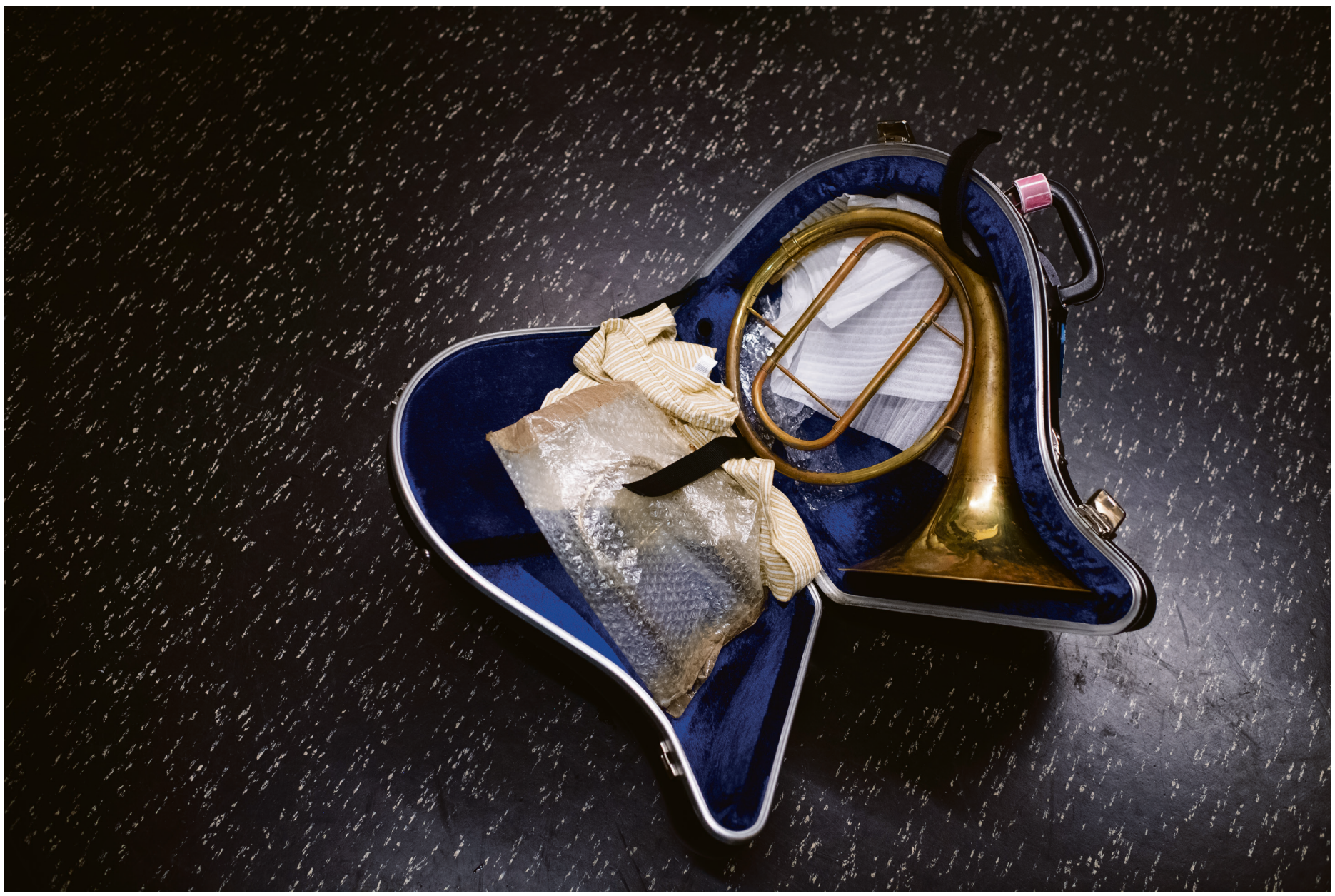

Viktige instrumentar: Horn og messingblås er ein essensiell del av eit symfoniorkester.

Masterstudent ved Norges musikkhøgskole etterlyser grep for meir mangfald og representasjon på dirigentpodiet. Skulen seier dei skal prioritere tiltak.

Representasjon

tekst Bård Flatjord Netland
foto Tobias Schildmann Mandt

Siri Storheim (27) sit på eit øverom på Norges Musikkhøgskole (NMH) med eit valthorn og øver til masterkonserten ho skal ha dette semesteret. Ho har gagna merksemd etter eit lesarinnlegg ho skreiv i kulturmagasinet Kontekst, kor ho reagerte på at det er for få kvinnelege komponistar og dirigentar å sjå på semesterprogrammet til Noregs Musikkhøgskule (NMH). Kritikken er særleg retta mot symfoniorkesteret.

– Noreg heng etter

Musikkstudenten har snart seks år med musikkutdanning på ryggen, men verka ho har spelt, og dirigentane som har stått på podiet, har vore sterkt dominert av menn. I lesarinnlegget skriv ho blant anna: «I løpet av seks år på Norges Musikkhøgskule, har eg jobba med éin kvinneleg dirigent éin gong i regi av skulen (med unntak av dirigentstudentar)». Storheim utdjupar for Universitas:

– Det er eit problem i klassisk musikk, og problematikken eg skreiv om i kronikken omhandlar hovudsakleg symfoniorkester. Den klassiske musikken har alltid vore vestleg og elitistisk.

Ho viser til 17- og 1800-talet, då det ikkje var mange kvinnelege komponistar. Likevel:

– Klassisk musikk omfattar også samtidsmusikk og avgrensast sånn sett ikkje. Men som i litteratur er det ofte dei største forfattarane som kjem i fokus.

Storheim meiner ein del av problematikken ligg i repertoaret, med få kvinnelege komponistar og på dirigentpodiet, i tillegg til at det ikkje spelast nok ny musikk på NMH:

– Da kjem det sjølvsagt veldig få kvinnelege komponistar i tillegg. Sjølv har eg spelt musikk av kvinner i løpet av studietida, men ikkje fordi skulen eller lærarane har teke initiativ til det.

– Dirigentane har ein litt større symbolsk verdi fordi dei faktisk er til stades i salen, noko komponistane ofte ikkje er, med mindre dei fortsett er i live, noko dei er av og til.

Storheim nemnar fleire ting ho meinar er strukturelle problem i den klassiske musikkverda, ikkje berre på NMH.

Ho trekk fram ytringskultur og at det ikkje er så mange som tør å seie ifrå om desse sakene, fordi dei same personane ein jobbar og studerer med, er dei som kan gi ein arbeid seinare.

– Eigentleg er det veldig skummelt å kritisere noko som helst, då veldig mange av dei som jobbar på NMH, og som generelt er i bransjen, ofte er profesjonelle musikarar sjølv. Ein blir nervøs for å øydelegge ryktet sitt, seier ho.

USA vs Norge

Eit utvekslingsår ved University of Southern California i Los Angeles skulle vise seg å vere ein aha-opplevelse for Storheim. Der nyttar undervisarane seg blant anna av EDI-reglar (*Equality, diversity and inclusiveness*). Ho samanliknar tilstanden i Norge med opphaldet, og seier mangfoldet av kvinnelege komponistar og dirigentar var mykje større enn her heime.

– EDI-reglane og strategiane der borte kan vere litt ekstreme. Mange av desse kom etter drapet på George Floyd, og mange organisasjonar føler at dei må redde sitt eige skinn.

– Det som dog har kommet

Ein blir nervøs for å øydelegge ryktet sitt

Siri Storheim (27), masterstudent ved NMH

Abid vs. Ola

Abid Raja (V) er sint på Ola Borten Moe (Sp). Under Venstres landsmøte tordnet Raja, som også er nestleder i partiet og medlem av utdannings- og forskningskomiteen, mot forsknings- og høyere utdanningsminister Borten Moe og hans styring av sektoren han leder. – Vi må snakke litt om Ola, sa Raja, før han konkluderte med at Borten Moe er ministeren mot forskning og høyere utdanning. Borten Moe avfeier kritikken og sier at Raja har et «markeringsbehov». Tirsdag var det duket for debatt på Politisk kvarter, men det er ikke lett å si hvem som vant. Universitas stiller uansett på første rad når den politiske tvekampen gjenopptas. *SEJH*

Øvar med bismak: Siri Storheim bruker dagane på å øve repertoar til masterkonserten, men det er med ein bismak.

ut av det, er at ein blir veldig bevisst på hensyn ein må ta når det kjem til inkludering og aksept for mangfold.

Ho viser til at det var vanleg at professorane tok seg sjølv i å sei eller gjere noko som gjekk mot EDI-reglane.

Storheim meiner det fine med USA var at ein kunne ha åpne diskusjonar og samtalar rundt tematikken. Ho meiner vi ikkje har komt heilt dit her i Norge.

– I LA Phil (Los Angeles Philharmonic Orchestra, journ.anm.) spelte dei nesten alltid eit nytt verk. Mykje frå sør-Amerikanske komponistar og generelt mykje forskjellige folk, ikkje berre Brahms og Beethoven.

– *Har det skjedd ting du meiner er i positiv retning på NHM siden du starta som student?*

– Det er ikkje så annleis no enn da eg starta. Definitivt er rektoratet som blei valt for eit år sidan mykje meir bevisst på mangfold og likestilling, men fortsatt meiner eg det er mykje prat og lite handling. Eg ser likevel ein endring i haldningane studentane har no enn då eg begynte. Eg er jo blitt ein gammal student, seier Storheim.

Tar kritikken på alvor

I etterkant av Storheim sitt lesarinnlegg i Kontekst, vert det avholdt eit styremøte på musikkhøgskulen. Saka vert også teken opp på Dagsnytt 18.

«Vi har foreslått likestilling og mangfald som eit prioritert tiltak for 2023, og følgjer med både på pensumlister og ikkje minst repertoar på konsertar på NMH med tanke på å få inn eit større mangfald», skriv rektor ved NMH Astrid Kvalbein i ein e-post til Universitas.

Samtidig må ynskje om endringar frå ledelsen balanserast mot hensyn til kunsterisk og akademisk friheit for dei som undervisar, meinar ho.

Universitas skreiv i fjor ei sak om avkolonisering av pensum på NMH. Leiinga ved NMH erkjente kritikken frå studentante, og på spørsmål om dei mannsdominerte fagfelta svarte Kvalbein då: «Hos oss er det på komposisjon at talla er spesielt dårlege, med knapt ein eneste kvinneleg ansatt. Sånn kan vi ikkje ha det».

Rektoren forsikrer no at dei har gjort aktive endringar sidan fjoråret, ved mellom anna å ha «rekruttert fleire kvinner inn i mindre stillingar ved å kalle dei inn i spesielt mannsdominerte fagmiljøer, blant anna på fiolin, dirigering og komposisjon, pluss to instrumentalister/komponister på jazz».

Videre skriv Kvalbein at dei gjør så godt dei kan for å leggje til rette for eit åpent ytringsrom på NMH. Ho meiner problemstillinga må tas på alvor, og viser til at det ofte er flytande overgangar mellom student- og frilanstilveringa.

«Vi skjerpa fokuset på etikk og bevisstheit om makt i lærar-studentrelasjonen, og vi har styrka systemene for å varsle om forhold som opplevast som ugreie», skriv ho.

Problemstillinga har vorte teken opp fleire gongar og over fleire år. Storheim skriv i lesarinnlegget at motivasjonen for å ytre seg om saka ikkje er at ho er overraska, men heller «utruleg lei».

«Ho meiner det framleis er mykje prat men lite handling?»

«Eg forstår godt at Siri Storheim er utålmodig, men eg håper også at ho ser noko av det vi har gjort i vårt første år som rektorat, og kan tro på både at ord virker og følges av handling», svarar Kvalheim og fortset:

«At ho set likestilling og mangfald på dagsorden, synest vi aller mest er inspirerande og eit dytt i riktig retning».

Barratt Due Musikkinstitutt hadde ikkje høve til å uttale seg til saka og svarer difor ikkje på spørsmål om representasjon på studiet.

For ordens skyld: Siri Storheim er tidlegare journalist i Universitas.

universitas@universitas.no

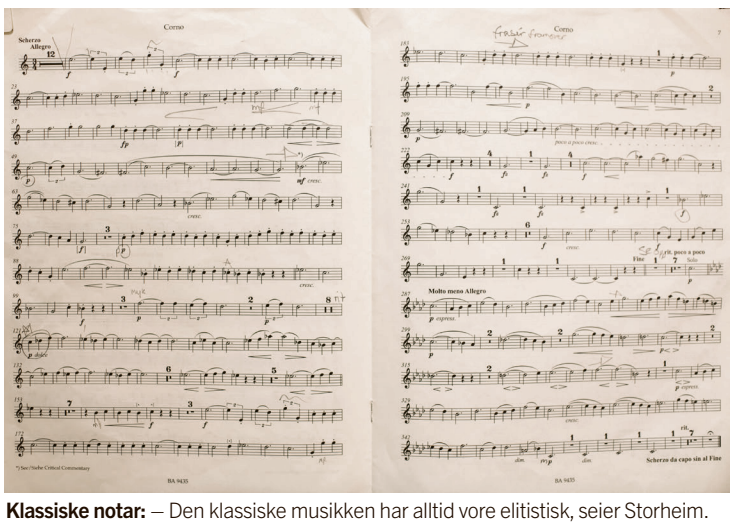

Klassiske notar: – Den klassiske musikken har alltid vore elitistisk, seier Storheim.

U1 = Berghain

Berghain skal kanskje stenge, men ingen grunn til panikk.

Grottefest?

tekst Celina Ekholt

Fredag 18. november smeller det på Det samfunnsvitenskapelige fakultetet (SV) på Blindern når kjellerpuben U1 for andre år på rad skal arrangere ravepartyet «Technobunker». Årets arrangement blir imidlertid litt annerledes enn i fjor.

Ifølge initiativtakeren til arrangementet Morten Westgaard (21) tar de utgangspunkt i fjorårets rave, men i år skal det altså gjøres enda drøyere. I tillegg vil det være økt fokus på at folk skal føle seg trygge.

– Det er et spennende prosjekt, sier han.

–*Hva mener du med at det blir drøyere?*

– Vi åpner klokken 22 og slutter klokken 03, så det blir som når man drar ut på byen. Tanken er at man er der for musikken og for å føle seg fri, ikke for å få seg noe.

Westgaard forteller at de har investert mye mer i lys, og at det har gått for det største lydanlegget de fikk tak i.

– Vi makser på alle områder.

Trygghetsambassadører

På arrangementsiden står det at det vil være «safer space ambassadors» til stede og sørge for at alle har «a good time».

– Vi prøver å lage et miljø der alle kan føle seg trygge, fordi vi synes dette er noe Oslos uteliv mangler. Safer space ambassadors er personer som skal gå rundt i lokalet og være enkle å kontakte om noe skjer, og for at terskelen for å oppføre seg dårlig skal bli høyere.

– *Dette er nytt av i år?*

– Ja, det er nytt. Vi vet at det skjer mye drit rundt omkring på byen i Oslo. At det er mye tafsing og drittslenging.

Westgaard understreker at det ikke er erfaringer fra fjorårets rave som gjør at de denne gangen har valgt å ha «ambassadører» på plass i lokalene. Bakgrunnen er heller at de generelt ser at det forekommer episoder der folk blir trakassert.

– Jeg tenker at et økt fokus på trygghet kun er positivt.

Når det gjelder bakgrunnen til ambassadørene, beskrives de på arrangementet å være folk som er «trained to deal with problematic situations».

– *Hvem er disse folka?*

– Det er frivillige studenter som gjerne har jobbet en del på store fester tidligere, forklarer Westgaard, som vil ha hovedansvaret for ambassadørene.

De er nå oppe i ni frivillige, i tillegg til én vekter og vaktsentralen på UiO, opplyser han.

– Litt under halvparten av dem har hatt saluttkurs («sammen lager vi utelivet tryggere», red. anm.), som er et kurs for de som skal jobbe på et sted med skjenking etter klokka 01.

God stemning innenfor lovens rammer

Ifølge Store norske leksikon er et rave «preget av høy motebevisstheit med paralleller til de sene 1960-årenes psykedelia» og kunne samle «opptil 8000 ungdommer i Oslo» på 1990-tallet. Så hva er bakgrunnen for at U1 - med sin kapasitet på 230 deltakere - definerer dette som et rave, og ikke bare en vanlig klubbkveld?

– Det handler mest om musikken. Vi vil at folk skal komme i hovedsak fordi de interesserer seg for techno, og at de kan slippe seg litt løs.

Westgaard mener at dette er noe som mangler i Oslos utelivstilbud, og forsikrer at de gjør det de kan for å skape stemning innenfor lovens rammer. Han føler seg trygg på at arrangementet vil bli utsolgt.

– Vi er veldig eksplisitte på at alle er velkomne, og at alle skal respektere hverandre, avslutter Westgaard.

universitas@universitas.no

Man er der for musikken og for å føle seg fri, ikke for å få seg noe

Morten Westgaard, initiativtaker

UNIVERSITAS
torsdag 20. oktober 2022

BORTEN MOE PÅ STUDENTPOLITISK TOPPMØTE:

– Ikke overdri

Studentbevegelsen og regjeringen er uenige om budsjettforslaget. Tirsdag møttes de til diskusjon: – Jeg har tro på at budskapet har gått gjennom, sier studentleder.

Studentpolitisk toppmøte

tekst Mina Vinje
foto Tobias Schildmann Mandt

Tirsdag 18. oktober inviterte statsråd for forsknings- og høyere utdanning Ola Borten Moe (Sp) ledere fra studentorganisasjoner over hele landet til studentpolitisk toppmøte i Statens representasjonsbolig. På vei inn til møtet blir statsråden møtt av 24 studenter med grønne t-skjorter. På t-skjortene står det #Stopp-skolepenger. Når Borten Moe nærmer seg, begynner de å «falle» én etter én.

Faller som dominobrikker

Bakteppet er regjeringens foreslåtte utdanningspolitikk. For to uker siden la regjeringen frem forslag til statsbudsjettet for 2023. Nå ønsker de blant annet at studenter utenfor EU og EØS skal betale skolepenger for å studere i Norge. Forslaget falt ikke i god jord hos studentbevegelsen og universitets- og høyskoleledelser, blant annet fordi regjeringen går mot prinsippet om gratis utdanning for norske og internasjonale studenter.

Når statsråden omsider ankommer, begynner studentlederne å lene seg mot personen ved siden av én etter én mens de sier «eyyy» og «weeii». Fallingen skal illustrere dominoeffekten fjerningen av gratisprinsippet for internasjonale studenter kan gi.

Det er en rolig aksjon, og Borten Moe går med rolige skritt mot studentene. Han spør hvilke organisasjoner de representerer, før han lurer på om de ikke skal gå inn:

– Det er jo litt kaldt.

Utfordrer Borten Moe

Selve møtet starter med en 39 minutter lang innledning av Borten Moe. Han presenterer regjeringens forslag til statsbudsjett og understreker de store inndekningsbehovene staten har som følge av høye utgifter knyttet til krisetider, ettervirkninger av pandemi og krig. Han snakker om prisvekst, inflasjon og arbeidsledighet.

– Alle trenger bensin, strøm og mat, sier Borten Moe når han snakker om hvordan utgiftene for den jevne nordmannen har økt det siste året.

– Det viktigste for regjeringen er å få kontroll på inflasjon og holde renta nede, for det betyr mest for innbyggerne. Det er viktigst for de som har minst.

Etter statsrådens innledning går mikrofonen videre til Maika Godal Dam, leder for Norsk Studentorganisasjon (NSO).

Domino: Studentlederne aksjonerte mot regjeringens forslag om å kreve skolepenger av utenlandsstudenter. Her foran regjeringens representasjonsbolig i anledning toppmøtet.

Å være student i dag er ikke det samme som det var

Maika Godal Dam, leder i Norsk Studentorganisasjon

Prat og politikk: Studentlederne samles til studentpolitisk toppmøte. Beskjeden fra dem er tydelig - regjeringen skuffer i budsjettet.

Først smeller hun til og utfordrer ministeren på manglende økning i studiestøtta. NSO har lenge kjempet for økt kjøpekraft for studentene og en lovfestet økning av studiestøtten.

– Å være student i dag er ikke det samme som det var. Da ministeren selv studerte, var studiestøtta det som tilsvarer 1,5 G. Jeg og mine medstudenter ber ikke om et liv i luksus. Vi ber om at dagens studenter får de samme vilkårene som dere før oss.

Så er det tid for en ny protest fra studentene.

– Det som overrasket oss mest, er at regjeringa foreslår å innføre skolepenger for internasjonale studenter, sier Godal Dam.

Da reiser resten av studentene i salen seg og viser frem den grønne t-skjorta. Videre sier hun at det er vondt å se at regjeringen er villig til å innføre skolepenger for å spare 74 millioner kroner i statsbudsjettet.

Flere studentorganisasjoner kritiserer regjeringens prioriteringer i statsbudsjettet, blant andre norske fagskolestudenter (ONF), Association of Norwegian Students Abroad (ANSA) og International Students Union (ISU). ANSA spør statsråden om han ser verdien av at studenter studerer i utlandet og kritiserer at regjeringen ønsker å kutte i stipendandelen for studenter som studerer utenfor Norden, slik budsjettet foreslår. I dag kan utenlandsstudenter få opptil 70 prosent i stipend, men det er foreslått å kuttes til 40 prosent.

Synes studentene overdriver

Borten Moe står imidlertid støtt på prioriteringene i budsjettforslaget, til tross for tordentaler fra podiet. Han viser igjen til de trange tidene:

– Skal vi ivareta samfunnets kompetansebehov og gi våre egne mulighet til klassereise eller være det eneste landet i verden som tilbyr gratis utdanning til alle? Svaret gir seg mer eller mindre selv, sier han.

Han tar også til orde for dagens studiestøtte. NSO har lenge krevd en økning for den generelle studentmassen. I dagens budsjettforslag foreligger det en justering av støtta på 328 kroner i måneden per student. Regjeringens neste løfte for studenter er å innføre tolv måneders støtte for studenter med forsørgeransvar, ifølge ham.

– Det er en viktig prioritering, og det er riktig at vi som samfunn bruker penger der først. Jeg har ikke sagt at det ikke under noen omstendigheter blir aktuelt å øke studiestøtta.

Trangt: Forsknings- og høyere utdanningsminister Ola B

Borten Moe gjentar at budsjettet er stramt og at det må kuttes et sted. På spørsmål fra ANSA om hvorfor de kutter i stipendandelen til norske studenter utenfor Norden, svarer han følgende:

– Forslaget er forsvarlig fordi det blir samme stipendandel gjennomgående, 40 prosent for norske studenter i Norge og studenter i utlandet. Det gjør ikke noe med likviditeten under studieløpet, men man får litt høyere gjeld.

Han ber også studentene om å ikke overdrive konsekvensene av forslaget.

iv

Borten Moe understreker at statsbudsjettet er trangt, og inviterer studentlederne til møte i kjølvannet av fremleggelsen av budsjettet. - At det er uenighet og diskusjon skulle bare mangle, sier han.

Et viktig møtepunkt

Leder av NSO Godal Dam sier til Universitas at hun er fornøyd med møtet.

– Jeg har tro på at budskapet har gått gjennom, sier Godal Dam.

Studentlederen forteller at hun ble rørt av de andre studentlederne engasjement.

– De reiser seg opp sammen med meg og er tydelige på at man er uenig med regjeringens prioriteringer. Det varmer det studentpolitiske hjertet mitt.

Det er Kunnskapsdepartementet selv som har tatt initiativ til møtet.

– Jeg setter stor pris på at statsråden inviterer, og vi håper statsråden setter pris på debattene og diskusjonene vi har om statsbudsjett og studentbolig.

Det gjør han, skal vi tro Borten Moe selv. Han forteller Universitas at både toppmøtet og dialog med studentorganisasjonene er viktig for ham og departementet.

– Vi bruker mye tid på å treffe studenter og sektoren for øvrig. Det har vi med oss og bruker i arbeidet videre. Møtene er en viktig arena for informasjonsinnhenting og dialog.

– Det ble tydelig i dag at studentlederne er uenig med mye i forslaget deres til statsbudsjett. Vil du gjøre endringer etter tilbakemeldingene i dag?

– At det er uenighet og diskusjon skulle bare mangle. Det er ingen statsbudsjett der det ikke er uenighet. De forslagene vi har lagt frem er et godt budsjett som gir flere muligheten til å studere og ta den utdanningen de ønsker. Et samla statsbudsjett er en totalprosess, avslutter Borten Moe.

universitas@universitas.no

At det er uenighet og diskusjon skulle bare mangle

Ola Borten Moe, statsråd for forsknings- og høyere utdanning

VIL DU JOBBE I UNIVERSITAS?

Som daglig leder i Universitas får du et unikt innblikk i mediebransjen samtidig som du får både økonomisk ansvar og personalansvar. Vi søker en strukturert, løsningsorientert og ryddig person. Det er en fordel å være utadvendt, analytisk og ha god organisasjonsforståelse.

I 75 år har Universitas vært en viktig døråpner inn i mediebransjen for talentfulle journalister, skribenter, fotografer og sidedesignere. Totalt jobber ca. 50 personer i Universitas. Vi stiller med stor frihet, spennende arbeidsoppgaver, vaffel & quiz hver mandag og «jobb i media». Kom og jobb for Oslos beste lekegrind!

Søknad, CV og arbeidsprøver sendes til guro.aasaaren@gmail.com. Søknadsfrist: 30. oktober.

Kommunen på besøk!

Er du masterstudent og har lyst til å skrive om et tema med arbeidslivsrelevans?

Osloforskning deler årlig ut stipender til masterstudentprosjekter med særlig relevans for Oslo og nå inviterer vi til første utgave av seminaret **Kommunen på besøk!**

Alle UiOs masterstudenter er spesielt inviterte.

Du får møte ansatte i Oslo kommune som presenterer problemstillinger fra sitt fagfelt, og kanskje får du en ide til et spennende masterprosjekt eller nyttige kontakter i kommunen? Det blir muligheter for å stille spørsmål og ha uformelle samtaler med paneldeltagerne. Det vil serveres kaffe og croissanter under arrangementet. Vel møtt!

OSLO FORSKNING

UNIVERSITETET I OSLO

0800 Kaffe og frokost

0830 Velkommen fra UiO

0835 Introduksjon fra Oslo kommune

0845 Bydel Stovner: Levekårsutfordringer fra et bydelsperspektiv

0900 Helseetaten: Ulikhet i helse og kunnskapshull innen folkehelse

0915 Plan- og bygningsetaten: En inkluderende byutvikling

0930 Panelsamtale og spørsmål fra salen

UiO gir ikke studiepoeng for praktikantopphold

FOTO: PRIVAT

Utstasjonert: For praktikant Marit Michelsen var praktikantopphold på den norske ambassaden i Helsingfors mer nyttig enn utveksling, men det godkjente ikke UiO.

UiO godkjenner ikke Marit Michelsens praktikantopphold i utlandet som en del av graden hennes.

Praksis

tekst Jens Bryhn Erlandsen

– Det er veldig relevant for utdanningsløpet mitt å være praktikant i utlandet. Man lærer like mye, om ikke mer, på en utenriksstasjon som på utveksling.

Det sier Marit Michelsen (22). Hun tar en bachelor i internasjonale studier ved Universitetet i Oslo (UiO). Dette semesteret er hun imidlertid i Helsinki i Finland som praktikant ved den norske ambassaden. Det valgte hun heller enn utveksling, slik studieløpet hennes legger opp til, for å få relevant erfaring for studiet. Internasjonale studier legger nemlig ikke opp til praksis i studieløpet. Forrige helg vedtok Venstres landsmøte å integrere praksis i alle studieløp.

– For mange vil det passe bedre i et utdanningsløp. Jeg tror praktisk erfaring er veldig verdifullt, sier Michelsen.

Arbeidsoppgavene for en praktikant på en utenriksstasjon varierer mellom informasjons- og kulturarbeid, tilrettelegging ved besøk og arrangementer, og å bistå i økonomiske og politiske analyser, ifølge regjeringen. Den type arbeidsoppgaver får Michelsen derimot ikke godkjent som en del av graden som praksis. Nå ønsker hun endring.

Godkjenner ikke relevant praksis

Som student ved UiO kan man få praksisopphold støttet av Erasmus+, og dermed godkjent et semester med praksis som en del av graden. Vertsorganisasjoner for praksis kan være alt fra bedrifter, opplæringssentre og forskningssentre, ifølge UiOs nettsider. Michelsen undersøkte om det var mulig å få praksis på norske utenriksstasjoner, men etter kontakt med det samfunnsvitenskapelige fakultetets (SV) rådgivere, fant hun ut at det ikke lot seg gjøre. Internasjonale studier har ikke praksisopphold innlemmet i graden sin.

Man lærer like mye, om ikke mer, på en utenriksstasjon som på utveksling

Marit Michelsen (22), student og praktikant

Michelsen foreslo selv å dokumentere praktikantoppholdet sitt ved ambassaden for UiO, få bekreftelser på arbeidsoppgavene og hva hun skulle jobbe med der. Hun tok også kontakt med ambassaden i forkant for å avklare en praksisavtale, noe ambassaden ifølge henne kunne bistå med.

Hun får derimot ikke studiepoeng for halvåret, og fikk beskjed av UiO om at det ikke var mulig.

– Naturligvis er det universitetets og ikke ambassadens oppgave å stå for å gi studiepoeng, sier Michelsen.

Hun erfarer at andre praktikanter på europeiske ambassader får studiepoeng, og at deres opphold som oftest blir en del av graden deres ved at praktikantene skriver rapporter om oppholdet sitt.

Michelsen skulle sett at UiO la opp til en ordning som gjør det mulig å avlegge studiepoeng. Hun mener praktikantoppholdet er svært relevant for bacheloren hun tar. Hun tok kontakt med UiO for å høre om en endring av systemet var på dagsordenen. Det var det ikke.

– Jeg tenker UiO burde kommunisere med programrådet og fakultetet for å finne en ordning som gjør det mulig for studenter å ha praktisk erfaring i utlandet som en del av graden, sier Michelsen.

Ikke en del av utdanningstilbudet

«På våre bachelorprogram har vi per i dag ikke praksisemne som gir uttelling i form av studiepoeng», skriver professor Bjørn Høyland ved institutt for statsvitenskap ved SV-fakultetet til Universitas.

Det er altså ingen mulighet for å få praksisoppholdet godkjent i graden, fordi studieløpet ikke tilbyr praksisemne, selv om studieløpet legger til rette for gode utvekslingsmuligheter.

Han skriver videre at studenter kan søke seg til permisjon i inntil to semestre som kan gi rom for et praksisopphold, men at det ikke blir en del av graden.

«Vi jobber kontinuerlig med å utvikle våre studietilbud, inkludert praksis. Men per i dag er ikke dette en del av utdanningstilbudet vårt på bachelornivå», skriver Høyland.

Avdelingsdirektør for avdeling for studieadministrasjon Hanna Ekeli ved UiO bekrefter at at et praksisopphold kun vil bli godkjent som en del av graden hvis det er tydelige rammer i form av en avtale med praksisstedet. For eksempel krav til hva studentene skal gjøre, hvordan de skal følges opp og blir vurdert.

«Hvorvidt en student kan få støtte gjennom Erasmus+ og få det godkjent som en del av sin grad, er avhengig av hvordan programmet er bygget opp», skriver hun i en e-post til Universitas.

«Det er Universitetsstyret som vedtar opprettelse av et studieprogram, og dermed er det fakultetene som fastsetter program- og emnebeskrivelser», skriver Ekeli.

Samme praksis ved HF

De samme reglene gjelder ved humanistisk fakultet (HF). I en e-post til Universitas skriver Seniorrådgiver Torunn Nyland ved det humanistiske fakultetet (HF) at alle bachelorstudenter på HF kan kombinere praksis- og utvekslingsopphold i ett semester ved Washington Semester Program. Her kan studentene jobbe som interns i blant annet nyhetsredaksjoner og bedrifter, i tillegg til undervisning.

Utover dette er det derimot ikke mulighet å få avlagt studiepoeng ved å være praktikant i stedet for utveksling. Om praktikantoppholdet ikke kan knyttes til noen praksisemne på eget program, vil det heller ikke gi uttelling for noen studiepoeng.

universitas@universitas.no

Notert

Tjue tusen ekstra: Det er hva studenter som studerer utenfor Norden kan få i økt lån, etter at forsknings- og høyere utdanningsminister foreslo å kutte i stipendandelen. Begrunnelsen er «harde økonomiske tider». Til VG sier Borten Moe at målet ikke er at færre skal reise til utlandet. Du må bare ha litt mer penger? – Om du velger å reise til et studiested med høye skolepenger, er det i så fall et valg du gjør selv, og da er det heller ikke urimelig at du tar litt mer av regningen, sa han i et tidligere intervju til VG. *SEJH*

UNIVERSITAS
torsdag 20. oktober 2022

HAR OMSIDER FÅTT PÅ PLASS DRØMMEBORDET:

Et bord til besvær

Både gods og personer ble skadet før Oslostudentenes Biljardforenings nye bord kom trygt i hus. I løpet av prosessen gikk de glipp av en ordfører.

Kompetent ledelse: Benjamin S. Ødegaard (25), styreleder i Biljardforeningen, støter og senker så det griner. Men alle er velkomne i den nye foreningen.

Baller og kø

tekst Daniel Hesby Hansen
foto Charlotte Førde Skomsøy og Synne Folstad Moen

Dagen skulle være fredag syvende oktober. Planen var at ordfører i Oslo Marianne Borgen skal runde av en hektisk uke med et rolig slag biljard – og kanskje en pils? – med studentene i den nystiftede foreningen Oslostudentenes Biljardforening. Foreningen ble dannet spontant fjerde august, dagen etter at en gjeng med studenter, som allerede var aktive i Studentersamfunnet, oppdaget at de godt kunne spille biljard syv-åtte timer i strekk dersom de fikk muligheten.

Penger blir søkt, og planer blir lagt. Ordføreren blir invitert, og takker ja. Alt ligger til rette for at den ferske foreningen skal sette åtter'n i riktig hull. Studentene støter til – men så går det galt.

Bordet var gått i knas. Mer om det senere.

Åpent også for de kløpete

Universitas møter Biljardforeningens styreleder Benjamin Svartrud Ødegaard (25) og -medlem Selma Bull (27) i andre etasje på Chateau Neuf, for å klinke noen kuler og høre om den dramatiske oppstarten av den nye foreningen.

Vi er åpne både for de som har spilt mye, men også for folk som deg

Styreleder Benjamin Svartrud Ødegaard (25) (til Universitas' talentløse journalist)

Det blir raskt klart at ferdighetene til Universitas' utsendte ikke holder mål mot ledelsen i den nystiftede biljardforeningen, men Ødegaard og Bull er tydelige på at man ikke trenger være kløpper for å være med å spille. Etter noen støt spør vi om hva som kreves for å bli med i foreningen.

– Vi er åpne både for de som har spilt mye, men også for folk som deg. Eller, jeg vet ikke hvor mye du har spilt, da, ler Ødegaard unnskyldende.

Stemningen blir imidlertid raskt god igjen når Universitas' utsendte slår fast at biljard ikke er hans sterkeste side. Men alle skal ivaretas i den nye klubben – også kløpete studentjournalister som aldri har vært i stand til å innkode nye kunnskaper de gangene han har fått biljardreglene forklart.

Bull kan bekrefte at den nye biljardforeningen også er åpen for «folk som deg». Mens Ødegaard tilsynelatende kommer fra en familie med biljardentusiaster, som alltid finner seg et bord når de er på ferie, forteller Selma at hun ikke har så mye til biljardbakgrunn, men er ivrig i å støtte opp under det meste som skjer på Chateau Neuf.

– Da de startet forening i sommer, tenkte jeg det var gøy å utvide tilbudet på huset, så jeg heiv meg på.

Uansett om man er den stødigste køen i byen, eller bare får lyst til å støte litt etter et par øl, er det en fordel at utstyret er i orden. Det har Ødegaard, Bull og de andre biljardaktivistene sørget for at det er.

– Så vidt jeg vet er det to steder i Oslo som har ordentlige bord: Buddha Bar og Que. Men der er det dyrt å spille. Vi ville ha et ordentlig bord i nærheten av Blindern, som studentene kan bruke så mye de vil gratis, forteller Ødegaard.

Det nye bordet er et Buffalo Pro 2. Prislappen er på 50.000 kr. Pengene kom fra prosjektmidlene til Studfest, som SiO og Velferdstinget arrangerte i år for å feire studentfrivilligheten. Ifølge Ødegaard må man raskt opp i slike summer for å få noe som holder seg over tid. Noe av grunnen til det er materialvalget. Rimeligere bord har ofte spilleflate i tre, mens duken på det nye bordet på Chateau Neuf er trukket rundt tre tykke skiferplater, forteller styrelederen stolt og inviterer Universitas til å beføle bordet. Vi stikker hånden ned i et av hullene og klemmer litt rundt. Joda – det kan godt være skifer, dette her. Man trenger ikke være geologistudent for å slå fast at det i alle fall ikke er tre.

To barer, ett bord

Men det hjelper ikke å ha det fineste bordet vest for Slottsparken

hvis du ikke har noe sted å ha det. Bordet endte opp med å flytte inn i et lite rom i andre etasje på Chateau Neuf, som tidligere ikke ble benyttet som annet enn rømningsvei. Ødegaard forteller at det krevde noen plantegninger i Geogebra og litt frem og tilbake med UiOs Eiendomsavdeling før de kom frem til at det nye bordet ikke ville være til hindring ved en eventuell evakuering. Foruten å være nær rømningsveien, har plasseringen har også andre strategiske fordeler.

– Rett inn her er Bokkaféen, baren for de frivillige. I tillegg kan vi åpne døra ned til Glassbaren, dersom Bokkaféen er stengt. Vi befinner oss i publikumsområdet, og i skjenkesonen, men vi kan også låse dørene ved behov, sier Ødegaard.

– *Så dere har tilgang på øl?*

– Ja. Det kommer godt med, det.

Vi ville ha et ordentlig bord i nærheten av Blindern, som studentene kan bruke så mye de vil gratis

Benjamin Svartrud Ødegaard (25), styreleder i Oslostudentenes Biljardforening

Stødig bord: SiO har vært gavmilde overfor de biljardinteresserte studentene, som nå kan spille gratis på et bord av turneringskvalitet.

–Det er en sosial greie, legger Selma til og fortsetter:

–Du trenger ikke være aktivt med i spillet for å synes det er gøy å være her.

Trang fødsel

Den opprinnelige planen var altså at ordfører Marianne Borgen skulle innvie det nye bordet med brask og bram et par uker tidligere. Da skulle bordet allerede ha vært operativt et par dager. Slik gikk det ikke. Noen dager før åpningsseremonien får den ferske studentforeningen nedslående nyheter.

– Mandag 3. oktober ringer Biljardexperten (sic) [leverandøren, journ. anm.] og forteller at bordet hadde blitt ødelagt, og de måtte bestille en ny del fra Nederland.

Den nye leveringsdatoen blir mandag 10. oktober. Ødegaard ringer Biljardeksperten for å sjekke stoda, men får enda mer dramatiske nyheter. Denne gangen er det ikke bordet som er ødelagt, men montøren. Nok en utsettelse. Ny leveringsdato blir torsdag 13. oktober, men skjebnegudinnene hadde spunnet flere overraskelser inn i biljardstudentenes livstråd.

– Torsdag 13. oktober, litt etter tolv, ringer jeg Biljardexperten igjen for å høre hvordan vi ligger an. Det viser seg at bordet montøren jobbet på den formiddagen, hadde «kjørt seg», forteller Benjamin.

– *Som betyr?*

– Jeg spurte ikke.

Dagen etter, altså fredag 14. oktober, setter Biljardexperten av hele dagen til studentforeningen, og til slutt kommer bordet i hus. Ifølge Benjamin tar også omtrent 40 andre biljardinteresserte med tilknytning til Studentersamfunnet turen innom, hvilket lover godt for foreningens fremtid. Men hva skal man gjøre dersom man har lyst til å spille, men ikke allerede er en del av inventaret på Neuf?

– Vi jobber med en fast ukeplan for hva vi gjør når. Frem til den er på plass, så har vi døra åpen når vi spiller. Da er det bare å komme. Det er rimelig å anta at vi er her og spiller hver fredag kveld. Det er også bare å sende epost, dersom man har lyst til å bli med. «post@clavabilia.no». Det betyr ballklubb, svarer Benjamin.

– *På hvilket språk?*

– Latin. Vi er et studentsamfunn.

universitas@universitas.no

UNIVERSITAS
torsdag 20. oktober 2022

Studentmillioner og tapere

Hvert år deler Velferdstinget ut flere millioner kroner til studentforeninger. Årets pengepott er på 17,5 millioner. Dette er årets tapere og vinnere.

Studentvelferd

tekst Mina Vinje og Maria Anna Beatrice Christiansen

Vil ha mer penger

BI Athletics
- Søkte om: 700 000
- Flertallets innstilling og endelig vedtak: 520 000
- Mindretallets innstilling: 550 000
- Fjorårets bevilgning: 425 000

BI-studentenes idrettsforening BI Athletics får bevilget 95 000 kroner mer i år enn i fjor, men det er likevel 180 000 kroner mindre enn organisasjonen søkte om.

– Vi skulle gjerne fått det vi søkte om, da det ville gjort det lettere å utvide tilbudet vårt. Likevel er vi veldig fornøyd med å ha fått en større bevilgning enn i fjor. Det gjør at vi kan gi mer til medlemmene våre og forbedre tilbudet, sier Kasper Krogset, daglig leder for BI Athletics.

Midlene fra Velferdstinget skal hovedsakelig brukes på å kjøpe inn mer utstyr, gjøre det billigere å være medlem og til booking av haller og baner. BI Athletics vil også utvide med andrelag, slik at flere kan bli medlem av idrettene, ifølge Krogset.

Mer penger = mer silent disco

Det norske studentersamfund (DNS)
- Søkte om: 2 115 000
- Flertallets innstilling og endelig vedtak: 1 970 000
- Mindretallets innstilling: 1 940 000
- Fjorårets bevilgning: 1 375 000

Det norske studentersamfund (DNS) har fått mindre enn de søkte om, men er fornøyd med tildelingen. DNS holder til på studenthuset Chateau Neuf og tilbyr ulike kulturelle aktiviteter for oslo-studenter.

– Vi er veldig fornøyde med at søknaden blir tatt på alvor. Det var forventet kutt noen steder, og vi får ikke dekket alle postene, men vi synes Velferdstinget har gjort en fornuftig tildeling. Den legger til rette for at våre behov blir oppfylt, sier Olav Rørstad, styreleder for DNS.

Studentorganisasjonen vil prioritere å gi midler til de frivillige og deres aktiviteter. De ulike utvalgene vil også få mer i støtte, slik at de kan gjennomføre større arrangementer som er åpne for alle studenter.

– De faste utgiftene våre er de samme, men arrangementskostnadene har økt. Drift av utvalgene og vakthold er store poster. Utvalgene får nå flere ressurser til å gjennomføre arrangementer som er åpen for alle. Et av arrangementene er Silent Disco, som er dyrt, men populært. Det vil vi fortsette å holde regelmessig, sier Rørstad.

Full pott for Nova

Radio Nova
- Søkte om: 2 200 000
- Flertallets innstilling og endelig vedtak: 2 200 000
- Fjorårets bevilgning: 2 400 000

Oslo-studentenes radiokanal Radio Nova er blant de heldige organisasjonene som har fått tildelt summen de søkte om. Til tross for det har de fått 200 000 kroner mindre enn i fjor.

– I fjor fikk vi midler til å oppdatere den tekniske parken vår, men i år hadde vi ikke behov for de samme investeringene.

– Nå fikk vi den summen vi søkte om, og det er vi veldig fornøyd med, sier Odd Thomassen, daglig leder for Radio Nova.

Thomassen sier summen sikrer at de kan holde den planlagte driften oppe. I 2023 planlegger radioen å nå ut til studentene gjennom flere livesendinger, blant annet i forbindelse med Semesterstartfestivalen. Midlene vil også brukes til en «mer spennende» radioproduksjon, billetter til kulturarrangementer og internopplæring for koronakullene.

– Et avgjørende bidrag

Jussbuss
- Søkte om: 375 000
- Flertallets innstilling og endelig vedtak: 375 000
- Fjorårets bevilgning: 350 000

Også Ole Martin Juul Slyngstadli, daglig leder i Jussbuss, er veldig fornøyd med at de fikk innvilget full pott fra Velferdstinget. Jussbuss er drevet av jusstudenter, og gir gratis rettshjelp i enkeltsaker.

– Vi setter stor pris på støtten fra Velferdstinget. Det er et avgjørende bidrag som gjør at vi kan drive med rettshjelp, også rettet mot studenter, sier Slyngstadli.

Videre forteller han at pengene gjør at de kan prioritere ansattes tid til å være synlig på universitetene. Pengene vil blant annet gå til å ha stands, arrangere debatter og utarbeide brosjyrer. I likhet med Iversen fra JURK trekker Slyngstadli frem at studenters rettigheter ofte brytes.

– Vi bistår studenter i saker om permitteringer, lønnstyveri, og hjelper mange internasjonale studenter med studierett, visum og oppholdstillatelse, sier Slyngstadli.

– Veldig fornøyde

Juridisk rådgivning for kvinner (JURK)
- Søkte om: 375 000
- Flertallets innstilling og endelig vedtak: 375 000
- Fjorårets bevilgning: 330 000

– Vi er veldig fornøyde med utfallet og setter stor pris på at Velferdstinget ser og setter pris på tilbudet vi leverer, sier Petrine Iversen, leder for Juridisk rådgivning for kvinner (JURK).

Ifølge Iversen er pengene fra Velferdstinget helt nødvendige for at de skal kunne fortsette å prioritere å være synlige for studenter. JURK drives av jusstudenter og tilbyr gratis hjelp til selvhjelp for alle som definerer seg som kvinner. Iversen legger til at studenter er en utsatt gruppe i juridisk sammenheng, og trekker frem at studenter ofte har sitt første møte med utleiemarked og arbeidslivet når de begynner å studere.

– Det er viktig at studenter, som er en gruppe med begrenset økonomi får et gratis juridisk tilbud, avslutter Iversen.

nes vinnere

Må kutte i tilbud
Oslostudentenes Idrettsklubb (OSI)
- Søkte om: 2 350 000
- Flertallets innstilling og endelig vedtak: 2 190 000
- Fjorårets bevilgning: 2 150 000

Oslostudentenes Idrettsklubb (OSI) fikk tildelt 160 000 kroner mindre fra Velferdstinget enn de søkte om. Det ble fremmet forslag om å kutte 150 000 kroner fra tre andre foreninger for å spe på potten til OSI, men dette forslaget fikk ikke flertall. Daglig leder i OSI Truls Vestnes sier at de er takknemlige og glade for støtten de har fått, men skulle samtidig ønske de fikk tildelt den fulle summen.

– Kuttet vi har fått, gjør at vi òg må kutte i tilbudet vi ønsket å ha for neste år, sier Vestnes.

Han sier de søkte om 100 000 kroner til utviklingsprosjekter som de kanskje ikke får gjennomført det kommende året.

– Hvis noen vil starte opp en ny gruppe, for eksempel i lacrosse, så har vi ikke penger til å kjøpe inn nytt utstyr for å starte opp dette. Den posten ble kuttet.

Vestnes legger til at støtten deres primært kommer fra Velferdstinget, og at de får støtte fra Norges Idrettsforbund etter medlemstall og inntekter gjennom trenings- og medlemsavgifter.

– Vi har ikke laget ferdig budsjettet for 2023 ennå, men det vil bli en vurdering om man må sette opp medlemsavgiften eller justere på andre poster, sier Vestnes.

I dag er medlemsavgiften på 120 kroner per semester, og treningsavgiften variere og baseres på hvor høye utgifter hver undergruppe har.

Kuttet vi har fått gjør at vi og må kutte i tilbudet vi ønsket å ha for neste år

Truls Vestnes, daglig leder i Oslostudentenes Idrettsklubb (OSI).

Fornøyde tapere
Argument
- Søkte om: 383 000
- Flertallets innstilling og endelig vedtak: 370 000
- Fjorårets bevilgning: 320 000

Studentmagasinet Argument har fått tildelt 50 000 kroner mer enn i fjor, 13 000 kroner mindre enn de søkte om. Likevel er de fornøyd med tildelingen, som gjør at de kan opprettholde normal drift av virksomheten.

– Tildelingen gjør at vi kan fortsette å tilby Oslostudentene en plattform der de kan dele sin kunnskap og fremme sine meninger. Vi vil fortsette å være et tilbud til studenter og unge forskere som vil jobbe med tekst, forteller redaktør Åsta Dale.

Midlene skal gå til å arrangere åpne møter, drive redaksjonelt arbeid, trykking av magasinet og satsing på digital markedsføring.

UNIVERSITAS

Mindre penger, mindre journalistikk
Universitas
- Søkte om: 3 250 000
- Flertallets innstilling og endelig vedtak: 3 100 000
- Fjorårets bevilgning: 3 250 000

Studentavisa Universitas er òg en av foreningene som fikk mindre støtte fra Velferdstinget enn det de søkte om. Universitas får 150 000 kroner mindre utbetalt.

– Vi har ikke vurdert ennå hvor det skal kuttes, men dette vil gjøre at det blir mindre journalistikk rett og slett, sier Svein Olav Sæter, som er styreleder i Universitas.

Budsjettkomiteen begrunner kuttet med prioriteringer, og at Universitas regner med økte annonseinntekter i forbindelse med ny nettside og skal ha økt fokus på finansiering fra flere aktører. De mener at Universitas økonomi vil tåle et kutt på 150 000 kroner. Det håper Sæther også, men sier at det er vanskelig å si på forhånd.

– 150 000 kroner er en god del. Når inflasjonen er på 7 prosent, så er heller ikke 3,1 millioner kroner verdt det samme nå som i fjor. Da burde potten vært økt i sin helhet, sier Sæter.

- Ingen tapere

Til tross for at flere foreninger fikk langt mindre enn de søkte om, har ikke lederen i Velferdstinget inntrykk av at noen er tapere i årets fordeling.

tekst Mina Vinje

Det er Velferdstinget (VT) som deler ut potten til studentforeningene. Leder av VT Marius Torsvoll er fornøyd med årets tildelinger. Han forsikrer at gapet mellom tildelingene og søkte midler aldri har vært mindre.

«Velferdstinget har som i alle år måttet prioritere, men vi har inntrykket av at det i årets tildelinger ikke har vært noen tapere», skriver han i en e-post til Universitas.

Likevel er det flere foreninger som har fått over hundre tusen kroner mindre enn det de søkte om.

«Selv om mange opplever kutt, er det dessverre nødvendig da vi ikke har midlene til å fullfinansiere alle søknadene», skriver Torsvoll videre.

Tildelingsmidlene er finansiert gjennom semesteravgiften. Midlene blir fordelt av Velferdstinget mellom foreningene som som søker og en del går til Velferdstingets eget driftsbudsjett. I år har Velferdstinget gitt til sammen 3,7 millioner kroner til seg selv til drifts- og administrasjonskostnader.

På spørsmål om hva de tenker om at den største potten har gått til dem selv, svarer Torsvoll: «Den største bevilgningen gikk i år til Velferdstinget, fordi det er det vår drift koster, vi prøver alltid å gjøre mest mulig med minst mulig».

«Hvordan kommer de 3,7 millionene som går til drift- og administrasjonskostnader studentene til gode?».

«De 3,7 millionene som finansierer Velferdstinget finansierer studentenes eget studentpolitiske organ. Vi er med å sikre påvirkning mot SiO og kommunen og velferdstilbudene. Det politiske arbeidet som legges ned er mer verdt enn de midlene vi bruker på egen drift», avslutter Torsvoll og legger til at VT kjemper for studentenes beste hver dag.

Alle vinnere? Til tross for prioriteringer mener leder i VT Marius Torsvoll at fordelingen av penger til studentforeningene er god.

KLIMA

klimaredaktør: **Tord M. Håland Dyrkorn**
tord.dyrkorn@gmail.com 404 56 561

Møt ak
rydde

Med linser og bønner avvæpner de «vestkanttraktorene».
– Vi har faktisk lekt med tanken på å ta Vedum sin pickup.

SUVerén aktivisme?

tekst Elida Dynestøl, Tord Magnus Dyrkorn
foto Hanne Jones Solfjeld

– Kanskje vi klarer å ta 20? Da blir vi fornøyde. Det bruker vi rundt 30-45 minutter på, vil jeg tro.

Klokken er 01:00 en oktobernatt ved Majorstuen T-banestasjon. Stemningen er spent. Frostrøyken står ut av munnene til studenten «Lukas» (26). Men for han og kameraten «Philip» (27) er kulden intet hinder denne natten.

De er ute på tokt og har ett mål: SUVer – Vestkantens luksuskjøretøy. Planen er å tappe luften ut av dekk på så mange av dem som mulig.

SUV står for «sport utility vehicle», og kombinerer egenskapene til stasjonsvogner og større terrengkjøretøy, ifølge SNL sin definisjon.

Både aksjonistene og undertegnede er litt nervøse for hva natten kan bringe.

– Vi har jo ikke gjort dette så mye, men av erfaring vet vi at det er viktig å være kjappe. Bilene lager litt lyd når de tappes for luft, forteller Lukas.

Til tross for at de har aksjonert flere ganger denne høsten, har duoen aldri blitt fersket av politiet, SUV-eiere eller andre – så vidt de vet.

Lukas og Philip er ikke duoens ekte navn. Universitas kjenner deres egentlige identitet.

Med caps og blå munnbind, og ører og øyne på vakt lister de seg gjennom gate på gate i det velstående boligstrøket Majorstua. Det går ikke lang tid før duoen finner sitt første bytte.

Vi går i de rikeste strøkene og tar de rikeste menneskene

«Philip»

Klokken 01:53

En høy, hissende lyd brer seg utover den ellers stille gaten. Sakte, men sikkert tapper Philip luften ut av det høyre forhjulet på en SUV.

Til tross for at det er midt på natten, er det ennå lys i noen av vinduene.

Guttene somler ikke. På under ti sekunder er de ferdig med den første bilen. De holder seg i skyggene og går med raske og lydløse skritt mot neste SUV.

Her er det bare å følge tett i hæl, og holde seg helt stille. Å fotografere med blits er det bare å glemme.

Det er ikke tilfeldig at dagens tokt endte opp på Majorstuen.

– Vi har rekognosert her tidligere i dag, så vi er litt kjent i området nå, forteller Lukas.

Han synes bygningene rundt føles som tribuner.

– Vi føler oss jo litt eksponert.

Foreløpig er det ingen å se i de hundrevis av vinduene med utsyn til gaten.

Mens Philip tapper luft, plasserer Lukas en flyer i bilruta med teksten «du er sikkert sint, men ikke ta det personlig,», som skal opplyse bileieren om hva som er gjort og hvorfor.

– Det er ikke en individuell straff mot bileierne. Vi vil helst slippe å forulempe privatpersoner, sier Lukas.

– Det er ikke en straff mot bileierne?

– Ikke i utgangspunktet, men det blir jo det. Det handler vel mer om å ansvarliggjøre de aller rikeste menneskene i en mer kollektiv forstand.

«Dekkslukkerne»

Lukas og Philip er en del av en internasjonal bevegelse som har fått medvind det siste året: The Tyre Extinguishers. Ifølge nettsiden sin har det som mål å gjøre det umulig å eie SUVer i urbane deler av verden. Gruppen har ingen struktur, men har hovedkvarter i London. Aksjonistene har lite kontakt med dem. London bistår kun med fremgangsmåte, flyers og noen få regler.

Per nå utgjør Lukas og Philip den eneste cellen i Norge. De er begge masterstudenter ved UiO. Mens Lukas på sin side har lite erfaring fra politikk og organisasjonsliv, forteller Philip at han har pleid å være aktiv i ungdomspolitikken og en rekke organisasjoner.

Klokken tikker stadig nærmere 02:00 i den kalde natten, og det er utvilsomt langt over leggetid for to masterstudenter. Hva er det egentlig som får to tilsynelatende vanlige studenter til å aksjonere mot SUVer? Svaret levner ingen tvil om guttenes sterke motivasjon:

NÅR BYEN SOVER GÅR «PHILIP» OG «LUKAS» TIL AKSJON:

ksjonistene som vil byen for SUVer

– 33 millioner er rammet av flom i Pakistan, vi har den verste tørken i Europa på 500 år – da er det ganske groteskt at man har en klasse rike mennesker som virker helt fullstendig å overse situasjonen, forteller Philip, og mener det er helt riktig å ansvarliggjøre de velstående SUV-eierne:

– Vi går i de rikeste strøkene og tar de rikeste menneskene, de største Porschene og Range Rover-ene.

Han forteller at de også har generell mistillit til myndighetene.

– At Regjeringen i det hele tatt snakker om å åpne Wisting-feltet er jo ikke bare å ignorere klimavitenskapen, men å ta rennefart inn i klimakatastrofen. Det er fossil ekstremisme.

– Vi har faktisk lekt med tanken på å ta Vedum sin pickup. Og Equinor-sjefens bil, sier Lukas lattermildt.

– Men han kjører sikkert Tesla, og da er det *off limits*, smeller det fra Philip.

Guttene har for tiden en intern debatt på om elektriske SUVer legitime mål eller ikke. Frem til den er avklart kan byens eiere av el-SUVer sove trygt.

– *Gjør dere dette litt for kicket også?*

– Jeg kan love deg at det var litt tungt å komme seg ut av døren i kveld, svarer Lukas kontant.

– Det var mest spennende første gang, men nå føles det mer som jobb. Men man får jo litt stress og adrenalin i kroppen, innrømmer Philip og forklarer at det løser opp i frustrasjon og maktesløshet.

– Det er litt katarsis på den måten.

Fire SUVer er tatt. Jakten fortsetter. I sidesynet ser Philip sitt neste mål: en stor og staselig Porsche i fargen *space grey*.

Klokken 02:02

– Vi sier at vi avvæpner SUVene, sier Lukas og viser oss teknikken for å uskadeliggjøre bilene.

Han skrur av plasthetten til ventilen på et av dekkene. Deretter plasserer han en liten linse og skrur hetten på igjen. Linsen presser mot en pin i ventilen som sakte, men sikkert slipper ut luften fra dekket.

Den hissende lyden brer seg igjen utover den stille gaten. Duoen har tatt nattens femte bil.

De er veldig tydelige på hvilke SUVer de ikke har som mål:

– Vi er veldig obs på at vi ikke tar HC-biler (biler med parkeringstillatelse for forflytningshemmede, journ.anm.), bruksbiler, firmabiler og bildeling – da holder vi oss langt unna.

Lukas og Philip mener at biltypen SUV

Saken fortsetter »

KLIMA

forurenser mer enn andre mindre biler og at størrelsen i seg selv utgjør en fare for andre trafikanter.

– Etter kraftsektoren er SUVer den største kilden til økte utslipp globalt de siste 10 årene, slår Philip fast og viser til The Guardian-artikkelen «SUVs second biggest cause of emissions rise, figures reveal» fra 2019.

Søvnmangelen og aksjonens rus skygger ikke for guttenes klare anti-SUV-ideologi:

– Det er først og fremst et symbol på rikdom og velstand å kjøre rundt i slike kjøretøy. Med denne bilen gir man jo faen. Det er å vise fingeren til ethvert forsøk vi studenter gjør for å leve bærekraftig.

– Vi vil at folk skal tenke at ved å kjøpe SUV, så blir man et mål, sier Lukas.

Vi vil at folk skal tenke at ved å kjøpe SUV, så blir man et mål

«Lukas»

Klokken 02:07

Det tiende dekket er tømt da det duoen hele tiden har fryktet skjer:

– Se!

Lukas peker opp på blokken like ved SUVen de akkurat har aksjonert mot. I vinduet skimter vi den umiskjennelige silhuetten av en kvinne. Hun ser rett ut på den opplyste, brede gaten.

Med rask og bestemt gange haster vi oss ut av gaten.

– Ble vi sett?, spør Philip.

Vi er alle usikre. Det er ingen tid til spørsmål før vi er kommet oss forbi de to neste kryssene.

– Har dere opplevd noe sånn før?

– Nei, ikke dette, sier Lukas rolig, men anspent.

Til tross for høy puls og faren for at politiet kan ha blitt varslet, fortsetter aksjonen. Philip og Lukas ser seg stadig over skulderen for å sjekke om det er noen uvedkommende som følger etter.

Klokken 02:15

Den femtende SUVens dekk blir tappet for luft. Syv minutter senere aksjonerer Lukas og Philip mot bil nummer 21 og 22 – på hver sin side av den brede veien. På kort tid er det minst 22 personer som potensielt ikke får kjørt dit de skal i morgen.

– Hva er beskjeden til de som ikke kommer seg på jobb i morgen?

– Ta beina eller sykkelen fatt, eller bruk kollektivtrafikken. Nyt den friske byluften. Kanskje man opplever selv at det er vanvittig enkelt å komme seg rundt i byen uten SUV.

– Hva hvis noen må avgårde hurtig dagen etterpå da, til sykehus eller noe?

– Folk som eier SUVer har råd til taxi. Vi har i tillegg operert i områder nært sykehus, så det burde ikke være et problem. I tillegg har veldig mange SUV-eiere to biler, og da en mindre én som den andre.

Det er ikke bare bilister som er kritiske til det de holder på med. Andre deler av miljøbevegelsen, blant andre Natur og Ungdom, MDG og Extinction Rebellion (XR), har tatt avstand fra Dekkagentenes fremgangsmåte.

– Har dere noen tanker om at de ikke stiller seg bak dere?

– Det er jo deres rolle å holde på innenfor mer formelle, institusjonelle kanaler, sier Philip.

– XR baserer seg jo på den prinsipielle ikke-volden, og da er det naturlig at de ikke stiller seg bak vår metode. Vi er rett og slett bare uenige i den tankegangen, forklarer Lukas.

Svensk inspirasjon

Duoen forteller at de henter inspirasjon fra boken *How to Blow Up a Pipeline* og baserer seg på ideologien fra bokens forfatter, den svenske aktivisten Andreas Malm.

– Han drøfter om man egentlig

Vi har faktisk lekt med tanken på å ta Vedum sin pickup. Og Equinor-sjefens bil

«Lukas»

trenger en mer radikal fløy i klimabevegelsen som tillater seg begrenset eiendomsødeleggelse for å begrense utslipp. Han mener man kan sette visse typer fossil eiendom ut av spill, som SUV-er, yachter, privatfly – den typer innretninger som ikke fyller et nødvendig behov i samfunnet.

– Det er en utelukkende luksus som verdens rikeste tillater seg i en ekstrem situasjon.

De innrømmer at det er en del ideologi i handlingene deres.

– *Hvor langt er dere villig til å gå, utover de tradisjonelle ikke-voldsmetodene?*

– Vi har et veldig tydelig skille mellom å sette fossil eiendom ut av spill uten å være en fare for liv og helse, og å bruke direkte vold. Der går skillet for oss, vi gjør ingenting som kan sette liv og helse i fare, svarer Philip.

– *Tenker dere at det kan være en liten sjanse for at denne handlingen kan føre til en ulykke?*

– Ja, jeg er bevisst på det, og det er ikke noen hyggelig tanke, svarer Lukas, men slår fast at han tror det er en ganske liten sjanse.

– Sjansen er nødvendig å ta. Det finnes kanskje ingen ideell løsning – vi kommer ikke til å løse denne krisen kun fredfullt og problemfritt.

– *Men om det skulle skje noe, tar dere ansvar for det da?*

– SUV-eiere tar større risiko i trafikken, og når en ulykke skjer med SUV er skadepotensialet langt høyere. Å sette de ut av spill gjør at byrommet blir veldig mye tryggere.

Klokken 02:27

Duoen tapper luften fra et dekk på en bil med HC-kort parkert på HC-plass. Aksjonistene ser det ikke før det er for sent.

– *Dette går jo imot deres egne interne regler?*

– Der gikk det litt fort i svingene, ja, innrømmer Lukas og understreker at de alltid pleier å sjekke.

Philip sier det er beklagelig at det skjedde, men slår fast at det er en fare for at det kan skje.

– Vi må passe mer på neste gang, sier Lukas.

Klokken 02:30

Vi har kommet til der Gørbitz' gate møter Kirkeveien. Aksjonistene sier seg fornøyde med nattens gjerning.

– *Har dere troen på at deres handlinger vil føre til endringer?*

– Ja, ellers hadde vi ikke giddet å gjøre det, svarer Philip kontant og fortsetter:

– Da Andreas Malm begynte med dette i 2007, gikk nysalget av SUVer i Sverige ned med nesten 30 prosent.

– Har vi råd til å vente og ikke prøve? spør Lukas og svarer seg selv:

– Jeg tenker at det har vi ikke råd til, så vi må prøve oss frem og se om det kan funke. Vi er jo ærlige på at vi ikke vet konsekvensene av vår strategi, så vi avventer og ser hvordan det går.

Han forteller at bevegelsen er til stede i 13 land og har siden mars i år satt over 10 000 SUVer ut av spill. Skal vi tro duoen kan SUV-eiere i Oslo ikke sove særlig godt fremover. Aksjonene har nemlig ingen planer om å stoppe i nær framtid.

– Generelt tror jeg vi har mer av denne typen aksjoner i vente i fremtiden, avslutter Lukas.

På litt under 40 minutter har de to studentene unnagjort 29 SUVer. Det er ikke bare dekkene luften har gått ut av i kveld – guttene er trøtte og er klare til å dra hjem. De forsvinner ned Kirkeveien og inn i Majorstua-natten.

Dagen etter får vi vite at duoen tok en siste på vei hjem. 30 SUV-eiere våkner til flate dekk og ubrukelige biler den dagen.

universitas@universitas.no

DEBATT

debattredaktør: Vegard Møller
vagardmoller@gmailcom 902 35 908

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Møllers misforståelser

I forrige ukes Universitas har idé- og debattredaktør Vegard Møller, slik han alltid gjør, kåret tre tweets til ukens beste innenfor tematikk som – hvis du legger godviljen til – omfatter studenter. Men som ved samtlige forutgående anledninger, er de forbausende kjedelige. «Tvitringene», som han moderat pretensiøst kaller dem, er til tider så lite morsomme at det er vanskelig å utelukke at han bevisst plukker dårlige tweets for å plage oss. Enten det, eller så tenker han at *tweets'a* fungerer som *set-up*, mens svaret er punchlinen. Det er i og for seg greit, men så lenge spalten heter Ukens tvitringer, gir det simpelthen ikke mening. Kan det være at Møller rett og slett har misforstått spaltens formål i et halvt semester? I så fall, la meg foreslå et kompromiss. Forsøk deg på svar som i det minste er morsomme nok til å trekke på smilebåndet, men la dem komme etter tweets – eller tvitringer – som også tilfører noe i seg selv. Dette klarer du, gutten min.

Dronningen på havet, hvem er hun?

I siste utgave av den Trondheim-baserte avisen Under Dusken møter vi Kari, som bor i båt. Jøss, hva skjedde? Jo, det sier hun selv. Hun var lei av å bo med andre, og hadde lyst til å bo for seg selv. «For to år siden trodde jeg ikke at jeg skulle klare å bo alene, og jeg hadde i hvert fall ikke tenkt at jeg kom til å kose meg alene i en sofa med en bok en fredagskveld, sier hun og ler.» Greit nok, men er det flere som føler at vi hoppet over et par steg. «Ja, vel», ville mange fulgt opp, «hvorfor flyttet du bare ikke ut i en enebolig?». For de som trenger å få det inn med en aggressiv téskje, fra en aggressiv mann, er svaret at heller ikke hun lever løsrevet fra en større sosial kontekst. Økonomiske forhold gjør at hun må velge mellom bokollektiv og båt. Dette ønsker jeg meg som leser gjerne et ord eller to om. I stedet blir jeg servert en solskinnshistorie. Kunne man ikke spurt: «Vi trenger ikke vinkle på dette, men hadde det ikke vært flott om du kunne bo for deg selv i stedet for å pendle fra havet som en pirat som er badevakt i byen i helgene?» Nei, vel. Tenker jeg skaffer meg båt og seiler bort fra denne nyliberale elendigheten.

Ukas tvitringer:

mr fjert @mr_fjert
dagens affirmasjon: bjørnar moxnes vil ta meg på tissen

Det skjer ikke før du gjemmer formuen din i underbuksa.

Basil Maarud @Basilmaarud
Synes det er vanskelig å komme seg inn på boligmarkedet i Oslo fordi jeg sitter i fengsel i Thailand (mord)

Nok en gang saboterer dere for denne generasjonen, SiO

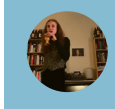

subsidiert gutt i duskreg @Verdensmester1
norsk offentlighet er overbefolket av cand.mag-er som ikke har fulgt med på faget sitt siden de ble uteksaminert i 1993 men som fremdeles har veldig sterke meninger om det

Vi må ta vare på tvillingtårenene. Spis kvikksølv! Vladimir Putin er en nasjonalskatt.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til
debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å fortkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Wisting-feltet - en tikkende klimabombe, som må stoppes

FOTO: SECRET TRAVEL GUIDE / UNSPLASH.COM

Klima

Pia Strømmesen og Ingebjørg Thorkildsen

I en tid hvor vi virkelig begynner å se effektene av klimakrisa, og verden nærmer seg 1,5-gradersmålet med stormskritt, har Equinor lagt fram planene sine om å bygge verdens nordligste oljefelt: Wisting-feltet. En tikkende klimabombe, som vil ha katastrofale konsekvenser for miljøet, naturen, og skattebetalernes penger, langt utover vår levetid.

Det er det største prosjektet på norsk sokkel, og skal fra 2028 frem til 2058 utvinne 500 millioner fat olje. Forbrenningen av denne oljen vil gi et utslipp på 200 millioner tonn CO_2, det er over fire ganger Norges årlige utslipp. Ifølge FNs klimapanel kan ingen nye olje-, gass-, eller kullprosjekter bygges, dersom vi skal nå 1,5-gradersmålet i Parisavtalen. Wistings antatte produksjonstid forutsetter at vi feiler å nå 1,5-gradersmålet og nullutslippsmålet som skal nås innen 2050. Equinor har dermed sagt seg mer enn villige til å ofre kloden vår, bare for et ekstra fat med olje, ei ekstra god lønning for seg selv.

Feltet vil ligge nord i Barentshavet midt i «Norges lille regnskog», et navn Polarinstituttet har gitt området. Over 300 km fra fastlands Norge, 185 km fra Bjørnøya, og bare 50 km fra iskantsonen. Disse havområdene er klassifisert som «særlig verdifulle og sårbare områder», og har verdens høyeste tetthet av sjøfugl. Selv små oljeslipp kan være katastrofale for dyrelivet. Siden området tjener som matfat og yngleområde for tusenvis av arter. Flere av disse er kritisk utryddingstruet, og kom på rødlista i 2021. En av disse er lomvien. En fugl som svømmer gjennom området hvor oljeplattformen skal bygges, for å komme seg til overvintringsstedet sitt. På dette tidspunktet er fugleungene ikke store nok til å fly, og selv det minste oljeslipp vil drepe dem.

Plasseringen av plattformen gjør det svært utfordrende å avverge oljeslipp og andre ulykker, siden det ikke er noen annen infrastruktur i området

Plasseringen av plattformen gjør det svært utfordrende å avverge oljeslipp og andre ulykker, siden det ikke er noen annen infrastruktur i området. Equinor har heller ikke utredet noen helhetlig miljørisikoanalyse eller beredskapsplan. Dette tyder på at prosjektet er blitt til i fy og fei, bare for å rekke skattegodene som var gitt oljenæringen under pandemien, og som skal avskaffes ved nyttår. Investeringskostnadene er beregnet til 60-75 milliarder, og dersom Wisting godkjennes vil staten betale mellom 50-70 milliarder av disse kostnadene. Vi kan ikke godta at staten gambler skattebetalernes penger på en tikkende klimabombe, ved å godkjenne utbyggingen.

Equinor skal legge frem Wistings plan for utbygging og drift på Stortinget like før jul, men allerede i høst skal det forhandles om Wisting under statsbudsjettforhandlingene. Nå er første sjanse til å stoppe utbyggingen av Wisting. Kom og vær med på aksjonsuke mot Wisting neste uke! Det blir vafler mot Wisting, bannerverksted, film, pizza, og demonstrasjon foran Stortinget på fredag kl. 14.30. Du kan finne mer info om aksjonsuken på Naturvernstudentene i Oslo sin facebook side. Bli med og vise at vi som studenter ikke godtar at staten og Equinor setter fremtiden vår på spill, for kortsiktig profitt.

debatt@universitas.no

SHoT-tallene reflekterer at politikerne ikke stiller tilstrekkelig opp for studentene

Studiestøtte

Arild Hermstad, fungerende partileder i Miljøpartiet de Grønne

Om dagens studenter skulle fått like mye som jeg og Ola Borten Moe fikk i studiestøtte, ville de fått omtrent 38 000 kroner mer i året å rutte med. Likevel møtes de av sistnevnte med lite annet enn arroganse og oppfordringer om å skjerpe seg i en tid hvor mange sliter. Det er for dårlig.

Til tross for fulltidsstudier, viser undersøkelser at rundt 7 av 10 studenter jobber. At studenter her hjemme jobber mer enn i land som Danmark og Sverige, er et symptom på at studiestøtten ikke strekker til. For en del er arbeid et fint supplement som gjør studiehverdagen rikere, for andre er det en belastning som går ut over trivselen og evnen til å konsentrere seg om studiene. Når man i prinsippet skal kunne være heltidsstudent i Norge, er det uansett for dårlig at det å arbeide ved siden av ikke er et fritt valg for de fleste.

Torsdag 15. september var Ola Borten Moe i panelsamtale om psykisk helse på Universitetet i Oslo. Han uttalte at «studenter må ta ansvar selv, samfunnet kan ikke bare tilby». Utspillet skuffer meg, men overrasker meg dessverre ikke, etter snart ett år med Borten Moe som statsråd. Åpenbart har alle ansvar for eget liv, men når SHoT-tallene viser at mange sliter med alvorlig psykisk plager blir «ta deg sammen» for enkelt. Det minner litt om hvordan man håndterte psykisk uhelse for mange generasjoner siden, og er uverdig for en statsråd i det 21. århundre. Dessverre mistenker jeg at Borten Moe har denne innfallsvinkelen fordi regjeringen ikke ønsker å gjennomføre konkrete tiltak som vil gjøre studiehverdagen bedre, men som koster penger.For som Universitas-journalist Daniel Hesby Hansen skrev tidligere i høst: Psykisk helse er ikke frakoblet ens økonomi. Lite forutsigbarhet i hverdagen skaper stress og bekymringer. Når regjeringen nekter å øke studiestøtten til 1,5G og ikke en gang knytter den til grunnbeløpet, som ville skapt forutsigbarhet hvert år, danner de rammer for en hverdag som skaper uhelse for flere. Hadde vi gjort det motsatte ved å øke studiestøtten, bygge flere studentboliger med flere meningsfulle møteplasser for studenter og ikke minst gjort helsetilbudet bedre, hadde vi skapt rammer som enklere skaper god helse og trivsel under studietiden.

Det er politikernes ansvar å tilrettelegge for en studiehverdag med økt livskvalitet. At regjeringen ikke vil ta det ansvaret skuffer meg, men vit at vi er mange som støtter dere, og vi krever at de andre partiene også møter dere med respekt og politisk handlingsvilje.

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

Sitt hos meg kjære, fortell om den tiden da jeg ikke finnes mer
– Tor Ulven

Trond Giske,
om å slutte i Trondheim Arbeiderparti

Hugs at du skal ut i arbeid, student!

Studentarbeid

Peter Alvsvåg, bachelorstudent i kinesisk med Kina-studier

Din meirverdi som student skapast berre om du deltar på fleire konkurransar, tar på deg mange verv, og jobbar tre ulike deltidsjobbar; alt ved sida av studiet. Utan dette blir du ikkje relevant for framtidig arbeidstakar. Kva er poenget med å være student om du ikkje får deg arbeid rett etter studiet, for så å arbeide konstant fram til du er 100 år?

Hugs, student, at din verdi kjem frå at du er nyttig for framtidig arbeidstakar, og dermed for samfunnet. Om du ikkje kan vise din verdi heile tida, er du bortkasta, og det var dermed unødvendig at du i det heile søkte deg inn på høgare utdanning. Å ta seg ein pause, ein liten kvilekveld, er dårleg prioritering av den knappe tida du har. Du må kunne vise at du har vært aktiv og engasjert, student! Og ingenting viser det betre enn 103 unike punkt på CV-en din!

For det er nemleg slik at oss studentar berre har ein funksjon i samfunnet. Det er vårt arbeid fram mot rolla som framtidig arbeidstakar. Alle som har lest historie veit at universitet var grunnlagt på visjonen om å uteksaminere flittige arbeidstakarar. Det er som Aristoteles ein gang sa: «Arbeid er det som gir meining til alt liv!». Me burde dermed gå inn for å gjere våre gamle filosofar stolte av kor utslitne og deprimerte me kan bli, før me får draumejobben og alle våre problem er løyst.

Det konstante fokuset på korleis studiet ditt, og alle dine verv og deltidsjobbar, er relevant opp mot den jobben du kanskje får når du uteksaminerast, er bra, student! Er det slitsamt, trasig, eller tidskrevande? Må du melde deg opp til psykolog for enorme mengder stress? Det viser berre at du har prioritert rett! Korleis kan du ta vare på helsa di om du ikkje har pengane og erfaringa til å betale for det seinare?

Men er dette din feil, student? Er det din feil at det er eit konstant auke på presset og forventningane som stillest til deg, og kor fantastisk flink du alltid skal vere? Er det din feil, student, at dei tre superrelevante deltidsjobbane du har, på Narvesen, Rema, og Baker Hansen, akkurat betalar for husleiga? Nei, det er ikkje din feil! Det er ikkje din feil at du må bruke mykje av fritida di på den forbanna deltidsjobben, når du eigentleg kunne tenke deg å ta ein pils på Strikk og Drikk. Det er ikkje din feil at det konstante aukande presset mot deg som student sakte drep din lidenskap for faga du var så engasjert i. Me har forvirra oss langt vekk frå kva studietida eigentleg burde være.

Men me kan ta vår rettmessige plass som kuriøse, engasjerte, og lidenskaplege studentar tilbake! Forlang betre levevilkår og betre stønad. Du har krav på eit betre liv og du har krav på å bli høyrd når regjeringa bestemmer kor mykje du skal få i stønad, både her og i utlandet! La stemma di bli høyrt, slik at du kan begynne å leve eit verdig liv som student!

debatt@universitas.no

KULTUR

kulturredaktør: Sofie Kristine Flydal
sofieksf@gmail.com 467 83 024

Byggskum på skapdør: Som et symbol på UNKT HHØNTs takknemlighet, har Kjernlie gitt Nieu scene et maleri av en zaloflaske i byggskum festet på en skapdør i gave.

Slentrende studenter, arbeidsledige frilansere

Fra folkehøyskole, via Westerdals, og inn på NRKs lokaler på Marienlyst har humorprosjektet UNKT HHØNT bestått. De er «venner fra før», men vil de være det for alltid?

Veldig lenge hadde jeg sommerferie, så måtte jeg bestemme meg for når jeg ble arbeidsledig

Tiago Fernandes Thomaz Gjesdal (24), komiker og skuespiller

Profil

tekst Johannes Nyborg
foto Ida Slåtto Neerbye

Det er klart for teppefall på Nieu scene. Ut på scenen snubler en mann som presenterer seg selv som Stanislav, utvekslingsstudent fra et udefinert østblokkland. Den over to meter lange kroppen og det karakteristiske keitete kroppsspråket som har blitt David Kløve Kjernlie (24) signatur som komiker, gjør det imidlertid umulig å skille karakter fra kunstner.

I kveld opptrer han og det løst organiserte humorkollektivet UNKT HHØNT med showet «High School 4 ever», men sammen med makker Tiago Fernandes Thomaz Gjesdal (24) gikk han tidligere i år solo. Som de eneste i gruppa på syv, ble de castet i NRK-serien «Venner fra før», som ironisk nok handlet om evigvarende vennskap.

Å bli omfavnet av jøglepappa Morten Ramm og få spilletid på Nieu, var imidlertid ingen tomannsjobb.

– Dere sendte bare Ramm en melding, og ble booket?

– Nja, så bør man også ha en i gruppa som er sønn av Atle Antonsen, humrer Kjernlie.

Fra skolerevy til NRK

Fra fødestua på Romerike folkehøyskole, har UNKT HHØNT gått igjennom flere navnebytter, kravlet seg inn til storbyen og altså funnet veien til Oslos kanskje fremste humorscene – og for Gjesdal og Kjernlies del, fortsatte reisen også helt til NRK.

I løpet av de fem årene siden de fikk sin start med UNKT HHØNT, har de to komikerne markert seg med revyliknende sketsjer preget av keitete situasjoner og klossete karakterer.

– Først het vi Snerk, og i omtrent to måneder het vi Svartedauen borettslag, forteller Kjernlie om tilblivelseshistorien til gruppa.

Et navn fritt fra assosiasjoner og konnotasjoner passet imidlertid deres referanseløse filosofi bedre. Dermed falt valget på UNKT HHØNT.

– Det betyr ingenting som helst, innrømmer Kjernlie.

– Helt til man har vært på show. Og da betyr det vår gruppe, fullfører Gjesdal.

En evigvarende tenåringsserie

Gjesdal og Kjernlie finurlige humorunivers er helt i tråd med gruppas karakteristiske og absurde stil, noe som virkelig blir illustrert under showet denne kvelden.

I en time skal komikerne improvisere videre på episode to av en amerikansk tenåringsserie. En serie de har visjoner om at skal vare for evig, derav navnet «High School 4 ever».

– Alle liker jo *high school*. «Skam» – alle likte jo det. Det er jo en grunn til at det funker, sier Gjesdal overbevisende.

Idéen oppstod den siste natten under det uoffisielle verdensrekordforsøket i impro, «Verdens lengste sommer», med varighet på syv dager, som Kjernlie og flere unge komikere arrangerte på Hausmania denne sensommeren.

– Mest lek, null kjerneverdi

På tross av at det er i vinden, er imidlertid impro ingen big business. Selv om Gjesdal og Kjernlie nå kan skrive «NRK-hovedrolle» på CV-ene sine, er tydeligvis ikke stjernekraft alene nok til å trekke de store publikumsmassene. Billettene går denne kvelden for skarve 50 kroner. Noen timer før dørene åpner er kun 16 av dem solgt.

– Det er mest lek, null kjerneverdi, sier Kjernlie leende.

Å ha noen form for politisk brodd har aldri vært målet med humoren deres. Showene er overskuddsprosjekter, for den totale timelønnen kan være lav.

– Publikum koser seg kanskje like mye som oss, men vi gjør det mest for vår egen del, utdyper Kjernlie.

Driver dank

Etter året på folkehøyskole tråkket Gjesdal og Kjernlie videre nedover en sti flere kjente komikere har gått før dem: Tekst- og skribentlinja ved Westerdals.

For 600 kroner dagen, som gutta regnet seg fram til at studiene kostet dem, fikk de være del av et fruktbart miljø med rom for å prøve og feile under oppsyn.

– Jeg tror Erlend Mørch sa at han betalte Westerdals bare for å møte Steinar Kloumann Hallert, sier Kjernlie.

– Det er satt på spissen, men det er sånn det er, utfyller Gjesdal.

I løpet av de tre årene på studiet kjøpte ikke Kjernlie en eneste pensumbok. Man kan tross alt ikke lese seg fram til en god sketsj.

– Man skal ikke undervurdere det å bare drive dank også, fastslår Gjesdal.

– Det kan du sitere meg på også, legger Kjernlie til med et stort smil.

Arbeidsledige frilansere

Etter studiene kom den uunngåelige perioden som frilansere, med mye tid til å tenke og press om å få den éne gode idéen som leder til gjennombruddet.

– Det var veldig skummelt å gå frilans, men så er det veldig gøy når det klaffer, sier Kjernlie.

Om det blir en sesong to av «Venner fra før», kan ikke duoen røpe.

– Akkurat når er David og jeg helt... begynner Gjesdal prøvende. Han søker øyekontakt hos Kjernlie.

– Helt arbeidsledige, ja. Å ja, ja. Arbeidsledige ja.

– Jeg hadde sommerferie en stund. Så måtte jeg bestemme meg for når jeg ble arbeidsledig, nikker Gjesdal.

universitas@universitas.no

HØSTENS RESTURANTGUIDE

Sommerens lyse og lekne dager er forbi. Kvelden kommer og kulden setter strek over piknik i parken. Her er en guide til noen rimeligere utesteder som kan være verdt spenna, etter en liten ukes oppsparing på linser og jasmin-ris.

tekst Celina Ekholt

SZECHUAN CHENGDU

Hvor: Trondheimsveien 64

Guidens dyreste restaurant har nærmest oppnådd kultstatus de siste årene, og er sagnomsust for sin tidligere «hemmelige» røde meny med ekte kinamat (sterk mat, innvoller, etc.). I dag gidder ikke servitørene å late som lenger, og slenger den røde menyen på bordet sammen med den såkalte «barnemenyen» (chop suey, vårruller, etc.). Hver rett koster rundt 200 til 400 kroner, men til gjengjeld er porsjonene rause og maten smakfull. NB: Restauranten er populær, så her må man ringe og bestille bord god tid i forveien.

Innsidetips: Bestill fra den røde menyen, men ikke vær ukritisk til styrkegrad.

IZAKAYA

Hvor: St. Olavs gate 7

Autentiske Izakaya er stedet for deg som ikke har råd til den Japan-turen du lengter så innmari etter. Med Asahi på tap og skikkelig digge deleretter til en rimelig penge, er denne gamle traveren byens hot spot for lønningspilsen. Izakaya ligger såpass gjemt til at stedet nesten har fått speakeasy-status. Men kl. 17.01 er denne lille bula fullsatt. Menyen har tilsynelatende vært uendret det siste tiåret, men det er stadig ingen tegn til at stamgjestene begynner å gå lei av kald kylling i sesamsaus, bokhvetenudler og shitakesopp i ponzusaus.

Innsidetips: Om du ikke får bord, ligger

TEKEHTOPA

Hvor: St. Olavs plass 2

Det var på sin plass at en ekte italiener fikk snike seg med på denne ellers så eksotiske listen. På Tekehtopa – som er apotheket baklengs – blir du mett av forrettsvarianten av dagens pasta, og denne koster kun 145 kroner! Sleng på et par friterte risottoboller med ost og majones, så er du garantert å ikke gå i kaloriunderskudd.

Innsidetips: Hvis man er flere bør man dele dagens antipasti, der er det masse snadder.

DALAT CAFÉ

Hvor: Torggata 27

Lite, trangt og billig. Her drar du hvis du synes Saigon et par kvartaler over er blitt for dyrt. Dalat kafé tilbyr vietnamesisk før du skal synge deg løs på Syng eller sjekke ut det nisjeste av norsk doku på Vega Scene.

Innsidetips: «Pho» anbefales.

TASTY THAI

Hvor: Torggata 27

En rensende varm curry fra Tasty thai er en effektiv kur dagen derpå. Sentralt på Bislett, med rolig og dempet stemning - og akvarium!

PUNJAB & PALMYRA

Hvor: Grønland 24 (Punjab) & Nordbygata 15A

Om du helst vil ha vekslepenger når du betaler med en hundrings, så er definitivt Grønland området for deg. Punjab Tandoori har servert notorisk billig chicken tikka helt siden 90-tallet, og er stadig like populært. Stedet minner mer om en kantine enn en restaurant, og hva og hvor mye som serveres synes å avhenge av hvem som står bak disken – men det er jo litt av spenningen!

Om Punjab Tandoori blir for hektisk, kan du ta turen til Palmyra, som ligger et steinkast unna og serverer tamilsk mat. Palmyra er hakket dyrere, og menyens billigste rett er en eksotisk pannekake til hele 100 kroner. Til gjengjeld har de ikke alkoholservering, så da slipper du å tenke på å bruke penger på øl til maten.

Innsidetips: Vurdér et annet sted for date.

KOIE RAMEN

Hvor: Osterhaus' gate 13 & Operagata 39

Når kulda setter inn er det lite som slår en varm nudelsuppe! Og nei, vi snakker ikke Mr. Lees nudler med kyllingsmak, men den japanske suppen ramen med smilende egg og en mektig kraft. Koie var det første stedet som virkelig introduserte ramen til Oslos befolkning, og var såpass vellykket at det i ettertid har poppet opp flere copy cats (Ezo ramen, Hrimnir, etc.). Forvent kø utenfor og enkle omgivelser innendørs, men til gjengjeld masse god mat i magen for under 200 kroner.

Innsidetips: Om du har råd er gyozaene verdt å teste ut.

Andreas Wahl tildeles Akademikerprisen

Prisen har siden 2008 årlig blitt tildelt «norske eller utenlandske personer som har utmerket seg med sin forskning, kunnskapsformidling eller bidrag til akademisk frihet». Årets pris går til Andreas Wahl. Det står i en pressemelding fra Akademikerne, som deler ut prisen. Fysikeren har blant annet drevet med populærvitenskapelig formidling gjennom programmene «Folkeopplysningen» og «Med livet som innsats».

– Jo mer kunnskap deles, dess større verdi får den. Andreas Wahl har over mange år lekent inspirert til nysgjerrighet og kunnskapssøken, og gjort vitenskapelig kunnskap tilgjengelig for et stort publikum, sier juryleder Merete Nilsson i pressemeldingen. *SKF*

Berghain i fare for nedstengning

Gaffa melder denne uken at det ryktes at den populære og berykte de Berlin-klubben står i fare for å stenge dørene. Desember i fjor la klubben ned plateselskapet sitt Ostgut Ton, og forrige uke annonserte klubbens bookingselskapet Ostgut Booking nedleggelse, ifølge musikkmagasinet. Teknoprofil Jürgen Laarman skal ifølge Exberliner ha skrevet (og slettet) på sin Facebook-side at «Klubben stenger for alltid». Dette er ikke bekreftet, skriver Gaffa. *SKF*

Underskudd for KHiO

Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) kan gå 50 millioner kroner i minus neste år. Det melder Klassekampen onsdag. Skolen har stått i en økonomisk krevende situasjon siden september, blant annet på grunn av forventet høye strømregninger. Indeksjusteringen av skolens leia av lokaler har også økt kraftig den siste tida. Halvparten av det ventede underskuddet skyldes imidlertid andre utgifter. – På kort sikt forsøker vi å minske merforbruket i år ved å senke varmen, reise mindre og vurdere hjelpelærere og nyansettelser, sier rektor Markus Degerman til avisa. *SEJH*

ANMELDELSER

anmelderredaktør: Harald Nordbø
anmeldelser@universitas.no 918 04 236

Plate:

Smalere, sintere, bedre

Daufødt utfordrer både punken og kjernelytteren på beste vis.

Hvordan følger man opp et debutalbum som vant Spellemannspris? Ikke et spørsmål mange må ta stilling til gjennom livet, men Daufødt har måttet det, og landet på at de måtte prøve seg på nye ting. For som de selv har sagt: «Det blir for dumt å lage samme skiva to ganger».

På andrealbumet *Aromaterapi* som kom i september, har de med seg produsent og støy-ekspert Lasse Marhaug, og mikser punk med hard og intens støyrock. Resultatet er et steg bort fra den tradisjonelle punken, og inn i et mer kaotisk, primitivt og nytt lydbilde.

Med en minst like sinna Annika Linn Verdal Homme i spissen, har Daufødt forvrengt musikken sin inn i en avgrunn av støy, dekonstruerte arrangementer og brå overganger. Har man hørt disse låtene live, kjenner man seg kanskje igjen i å plutselig måtte finne igjen takten man beveger seg til, et fenomen den stereotypiske punken sjeldent fremprovoserer.

Men samtidig som Daufødt tramper kompromissløst over noen av sjangerlinjene de tidligere har latt seg definere av, går de ikke på noe tidspunkt på albumet på kompromiss med den råheten de har blitt kjent for. Igjen noe man kan kjenne igjen om man har sett dem live. Undertegnede gikk fra Blå med friksjonssår nedover armene på Øyanatt i august, og trodde hun var redd hun skulle bli sengeliggende i et telt etter konserten på Roskilde i juli.

Aggresjonen som gjennomsyrer Daufødts musikk har veldig godt av et mer utfordrende lydbilde. Det kaotiske og uforutsigbare drar sinnet i musikken over i raseri. Og denne gangen er det ikke mot Sørlandets svaberg det rettes. Selv om det vel ikke har blitt færre ting i Kristiansands lokalpolitikk man kan skrive gode låter om, har Daufødt, og Annika som låtskriver, valgt å rette en blodig penn mot større maktsystemer, som skjønnhetstyranni, religion og digital apati. Det er nesten synd at musikken ikke inviterer til å ta inn over seg og forstå alt som skrikes, for tekster som på tittellåta «Aromaterapi» er pinsomt relaterbare.

Men så får man også låta «blijævlastygg.no», et virkelig høydepunkt som det er vanskelig å ikke skrike med til. Den understreker virkelig hvor engasjerende og henrivende Daufødt kan være, der den glir fra en riffete åpning og messende tekst, til et vrengt og overlappende lydbilde fullt av feedback og støy.

Riktignok viser også dette at Daufødt har gått for en smalere appell enn tidligere. Kanskje var en tidlig Spellemann et tegn på at de hadde truffet litt for bra litt for fort. *Aromaterapi* er i hvert fall ikke et album laget for massene, men for sjangervenner som liker å bli klødd på nye steder. Og svaret fra oss er «åh ja, akkurat der».

Sofie Martesdatter Granberg
anmeldelser@universitas.no

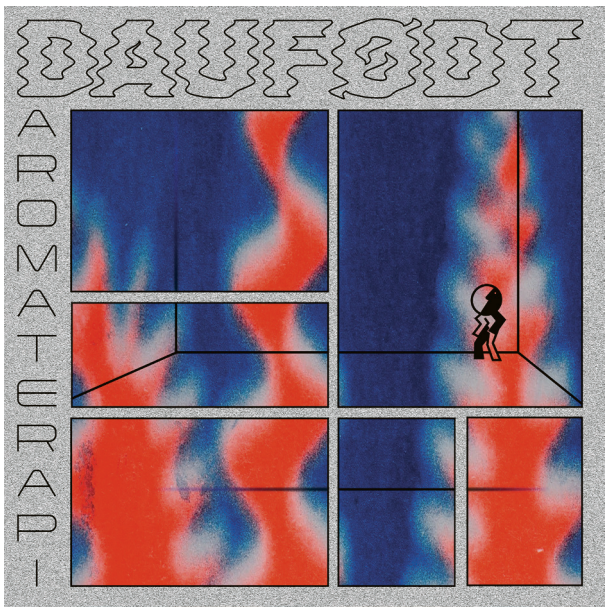

Aromaterapi
Artist: Daufødt
Sjanger: Punk, støyrock
Plateselskap: Fysisk Format

Plate:

Musikk for årstiden

Ingvild Koksvik har laget musikk for mørkere tider, noe hun kun delvis lykkes med.

Mørketidssanger er full av skjørhet og fine øyeblikk, men er dessverre også ganske kjedelig til tider.

Det har gått hele seks år siden Ingvild Koksvik slapp sitt forrige album *Og sangen kom fra havet* (hvor blant annet den legendariske gitaristen Marc Ribot var med i studio – creds!). Siden den gang har hun gjennomgått en rekke forandringer på det personlige plan. Ikke bare har hun rukket å bli tobarnsmor, men også å begynne på en doktorgrad i musikk ved Universitetet i Agder.

Det er derfor forståelig at utgivelsen av *Mørketidssanger* har latt vente på seg.

Spørsmålet er om den kanskje ikke kunnet hatt godt av å vente enda litt lenger.

Den lange tiden som er gått siden forrige utgivelse gjenspeiles i tittelen på albumets første låt, som betegnende nok heter «Ventetid». Dette er en låt som driver fint, full av bass og med vellykket bruk av både strykere og koring, en sterk start! Neste låt ut er «Stjernene», og her opplever jeg at tankene dras mot adventstida. I likhet med flere andre låter på albumet uttrykker den en melankolsk innpakket optimisme, med en skjør vokal akkompagnert av et mykt og flytende lydbilde. Ofte er dette en trygg og sikker vei å gå, men faren med slike type låter er at det fort kan bli litt kjedelig, spesielt etter gjentatte lyttinger. Og dette er dessverre ofte tilfellet på dette albumet. Joda, det er fint og behagelig å høre på, men samtidig ikke mer enn det, og det ender opp med å høres litt ut som tittellåten til en NRK-julekalender hvor moralen er at det lønner seg å være snill.

De mest interessante låtene på albumet er derfor etter min mening der hvor Koksvik tør å ta litt større musikalske sjanser, uten kun å lene seg for mye på lytterens vennlig innstilte sinnsstemning og sin egen vakre vokal. Her kan jeg trekke frem «Telle til ti» og spesielt «Gneist», som også er albumets beste. I tillegg til en elegant overgang mellom vers/refreng og deilig glidende gitarspill, er denne låta også tekstmessig blant de smootheste på plata. I tillegg kommer Koksviks upåklagelige vokal her også til sin fulle rett, tekstlinjene leveres skjøre og proppfulle av ærlighet.

Av de resterende låtene er «Mer enn deg selv» en fin Nick Drake-aktig singer-songwriter-låt, kanskje den mest sjangertypiske av albumets sanger, med følsom vokal og klimprende gitar. «En av de gode» må derimot trekkes frem som et bunnpunkt, og her er spesielt teksten gjenstand for irritasjon. Refrenglinja // Han sier at det er bare i ditt hodet // Men jeg vet at du er en av de gode // er det fremste eksempelet på et gjennomgående forbedringspunkt ved platas låter – tekstene fremstår ofte litt vilkårlig satt sammen, som om ordene er valgt ut først og fremst etter hva som rimer. Generelt hadde plata som helhet tjent godt på litt mer interessante ordvalg.

Litt tynnslitte tekster til tross, dette er ingen dårlig plate. Samtidig er den heller ingen umiddelbar klassiker. Den gjør seg fint en mørk høstkveld eller to, men sjansen for at jeg spiller den noe mer enn det er nok heller ikke overveldende.

Ulrik Alver Solli
anmeldelser@universitas.no

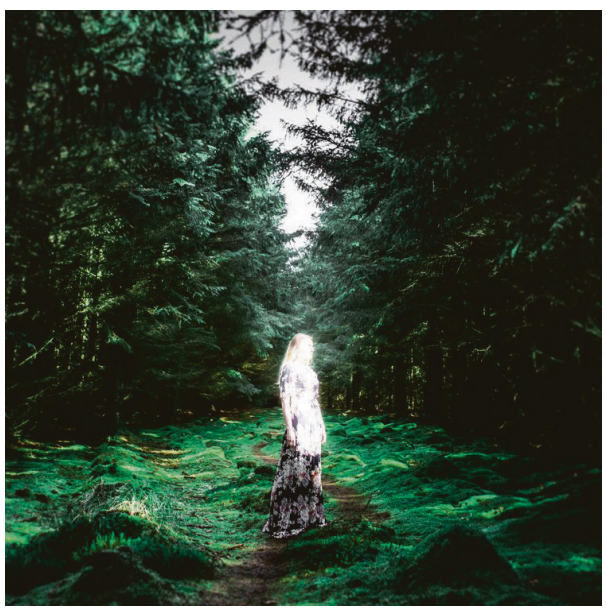

Mørketidssanger
Artist: Ingvild Koksvik
Sjanger: Singer-songwriter
Plateselskap: Fyrlid Records

Plate:

Skuffende, men tidvis fengende indie-pop

Thea & the Wild har sluppet et nokså repetitivt og uoriginalt album. Likevel er flere av sangene verdt å høre på.

Deadheading av Thea & The Wild, eller Thea Glenton Raknes som hun egentlig heter, inneholder en rekke mer eller mindre indiepop-låter av nokså sprikete kvalitet. I løpet av albumets ti sanger får lytteren servert hovedsakelig muntre og raske låter, men også mer melankolske ballader mot slutten.

Skivas første lydspor, «Poisoned Apple», slår an tonen for resten av albumet. Med en nokså fengende melodi, enkel tekst på engelsk og vante musikkgrep, viser Raknes at en popsang ikke trenger å være særlig original for å være lytteverdig. «For er ikke det akkurat det som er popens karakter?», virker det som om låten sier til oss.

Det neste lydsporet, «Little Sister», er nok platas kommersielle høydepunkt. Med Amy Winehouse-aktige vers og et refreng som man lett får på hjernen, har låten potensial til å slå rot i de tusen hjem. Den lager også malen for et mønster som skal tegne seg i løpet av skivas gang: rolige vers og raske refreng som skaper en dynamisk konrast typisk for popmusikken.

Likevel viser *Deadheading* en sjelden gang fram en mer original låt som skiller seg ut. «How Could We» er lydsporet som i størst grad fanget min oppmerksomhet i så henseende. Med sin groovy rytme og rå gitarspill, kule vokal og et dynamisk skifte som virkelig fungerer, er det tydelig at Raknes ikke bare er påvirket av, men også mestrer, rock-sjangeren godt; ja, for ikke å si bedre enn pop-sjangeren.

Likevel fremstår flere av sangene på plata som overflødige, ensformige og trettende, noe som får meg til å ikke kunne motstå å se ironien i albumets tittel. Begrepet *deadheading* kommer nemlig fra gartneryrket og innebærer en fjerning av sykt eller dødt materiale for å gjøre blomsten mer tiltalende å se på og for å øke blomstring. Men det ser altså ikke ut som om Raknes har klart å anvende dette prinsippet på sitt eget hjertebarn. Etter mange, for mange, av disse enkle poplåtene med heftige refreng og rolige vers begynner lytteren simpelthen å gå lei; albumet blir kjedelig og man mister lysten til å fortsette å høre på. Albumet kunne dermed tjent på at lydspor som «The Moment» og «Stage Fright» rett og slett ikke endte opp på det ferdige produktet.

Dette er forstemmende, da enkelte av sangene, som de nevnte «Little Sister», «Poisoned Apple» og «How Could We», er genuint verdt å høre på. Dermed blir den naturlige løsningen at man hører disse låtene isolert sett. Og kanskje er ikke dette så ødeleggende for utgivelsen, for hvor mange er det som egentlig tar seg bryet å høre gjennom hele album lenger?

Mathias Basma Moen
anmeldelser@universitas.no

Deadheading

Artist: Thea & the Wild

Sjanger: Indiepop/Singer-songwriter

Plateselskap: Fysisk Format

Universitas anbefaler

Harald Nordbø, anmelderredaktør

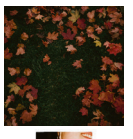

girl in red – October Passed Me By
Det er oktober, på tide at hele verdens lesber går og forelsker seg til denne nye bangeren av girl in red.

No. 4 – Bli med meg hjem
Fengende, uptempo og ikke minst retro: «Vil du bli med meg hjem / vi kan høre på CD-er».

deLillos – Nå er jeg inspirert av Veronica Maggio
Lars Lillo klarer jaggu moderne pop også. Hvem skulle trodd?

Emilie Nicolas – Easy
De første to minuttene tror du dette er en helt vanlig Emilie Nicolas-låt. Så blir det jungel-house-trance.

Kulturkalender uke 42 & 43

Søndagsmarked på Kruttverket
23/10

Langs Alnaelva ligger det et nyoppstarta kulturhus hvor de har kunstutstillinger, konserter, badstu og mer. Selvfølgelig har de også marked med nips og klær!

Når: Søndag 23. oktober, kl 12-17
Hvor: Kruttverket
Pris: GRATIS!

Jazzjam på Parksalongen
23/10

Den lille baren midt i hjertet av St. Hanshaugen har begynt med jam-sessions én søndag i måneden. Ta med horn og kom! (Eller bare kom for å nyte litt jazz en søndags kveld).

Når: Søndag 23. oktober, fra 19
Hvor: Parksalongen
Pris: GRATIS!

Opprykksfest på Bislett Stadion
23/10

Det er kamp, Lyn-Oppsal. Lyn har allerede rykka opp og det kommer til å bli fest, bluss, sang, osv.

Når: Søndag 23. oktober, kl 13.
Hvor: Bislett Stadion
Pris: 125 kroner

Stand-up på SALT
23/10

Komikerne Roy-Arne Johannessen, Kjetil Melkevik og Espen Abrahamsen inviterer til standupkveld på det skjønne bar-området SALT ved kanten av Langkaia.

Når: Fredag 28. okt, 19:30-21:30
Hvor: SALT
Pris: 180 kroner, 120 kroner for studenter

Arkitekturfilm 2022
20-23/10

Er du opptatt av arkitektur og/eller film? Dette er minifestivalen for deg. Med filmvisninger, utstilling og fest tilbyr Arkitekturfilm et variert program på scener over hele byen.

Når: 20.-23. oktober
Hvor: Vega, Khartoum, Kunstnernes Hus, Nasjonalmuseet

Saga Eline Jonsson Hoff, nyhetsredaktør i Universitas

Ukas anbefaling

Kørespekt

Hvem: Jukebox Hva: De rastløse Hvorfor: Oppd(r)agelse

Det er alltid en eller annen som skal føkke med spillelista på fest. Alltid. Jeg ser deg; jeg hører deg. Og jeg vil koke deg i olje når du famler deg frem til telefonen og ødelegger køen med 40 sanger for å høre på noe piss du oppdaget på klubben forrige uke. Du er like slitsom når du klager på musikken på et utested. Du må skjerpe deg, og jeg vet akkurat hvor du skal for å lære. Hvem har løsningen? Enerhaugen café på Grønland. Interiøret er slitt og like gammelt som gjennomsnittsalderen til stamkundene, men det skal de ha: de har tidsmaskinen jukebox. Ved å putte på en liten mynt får du fortiden og samtiden rett i fanget. Ingen føkking med køen, kun respekt. Selv når det er 10 låter før din, føler du på en respekt. Når «Per» (75) spiller Diana Ross, er det respekt. Køsystem er dugnad, vær et eksempel.

Ane Grieg Riisnæs, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Synonymordboka trenger en «glowup»

Hvem: Norsktalende Hva: Synonymordboka.no Hvorfor: Jeg har ikke ord

Hvis du søker opp synonymer for «morsom» på Synonymordboka.no, så får du opp «gleeful», «homofile», «mirthful» og «støyende». Problemet er at flere av ordene er engelske, og at det kan oppstå misforståelser dersom du sier «homofil» for å beskrive en morsomt vits. Samtidig har man den engelske Thesaurus.com, som kan bidra med å krydre ditt akademiske språk. Der gir et søk på «funny» resultater som «hilarious», «ludicrous» og «whimsical», og plutselig høres du ut som britisk aristokrat fra 1800-tallet. Det er ikke gode nok økonomiske tider til å betale for et abonnement på gode synonymordbøker. Mitt skap-kommunistiske jeg synes at vi skal slippe å betale for gode ord. Kan vi ikke bare la en stusselig, fattig SV-student få de førsteklasses, akademiske synonymene hun trenger?

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Tassen kuttes

Universitas får 150.000 kroner mindre fra Velferdstinget i år, melder avisa selv i dette bilaget. Hva dette innebærer, er ikke Ad-notam redaksjonen kjent med, og ringer derfor rundt til ansvarlige folk for å finne ut av hva som kan skje. Ingen svarer, og vi tyr derfor til 'ansvarlig' redaktør Guro Aasaaren.

– Nei, dette gjør at vi ikke kan lage like mye journalistikk. Vi må se framover nå, og ta noen viktige prioriteringer. Journalistikk er ikke gratis. Det gjelder både lønninger, men også driftskostnader. Strøm er dyrt, det er kaldt, og da trenger vi penger.

– Ja, men hva betyr det. Hvem kuttes?

– Nei, først og fremst de mindre viktige delene. Som rebusen, Vi spør og Ad no...

Dette får Ad-notam redaksjonen til å se rødt, og før 'ansvarlig' redaktør rekker å fullføre setningen smeller undertegnede telefonen i bakken. Kutte Ad notam? Det finner vi oss faktisk fae

Sommervin i høstværet del 2: En eller annen luring sa sikkert en gang: «En god vin skal skape debatt!» Både kjærlighetsliv og rosévinfarge ble debattert rundt redaksjonsbordet da ukas vin ble smakt. Vinredaksjonen klarte ikke å bli enige om hva denne vinen passet til eller om den var god eller ikke. Vi klistret på en rekke merkelapper som parfyme, fersken, ferskengodteri og grapefrukt. Noen nevnte også gojibær som det tilfeldigvis også sto på etiketten at vinen visstnok smaker. Selv synes jeg at vinen smaker av røde epler, sure kirsebær og ferskengodteri. Det er en litt småbitter og alkoholisk ettersmak som gjør at vinen passer godt til en date nummer to med noen du er litt lei av. Vinen er lett og mangler litt smak, noe som gjør at den kanskje helst burde bælmes på vors?

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Fragranza d'Oro Rosé
Varenr: 14183401
Pris: 139,90 kroner
Land: Italia
Alkohol: 12 prosent

Jacob Juilus Fylling-Jensen,
vinanmelder i Universitas

Vi spør

av **Ihlegal**

Lokke-kola

I ukas Universitas skriver vi om det kommende ravepartyet i kjellerpuben U1, som angivelig skal bli historiens beste kveld. Den rutinerte festløven Finn Syrestad Gressvik ser derfor sitt snitt til å finne på noe enda drøyere, og ringer Samfunnet Bislet for å høre hva de tenker.

[Ring, ring]

– Hei, det er Samfunnet Bislet.

– Hei, det er Finn Syrestad Gressvik her.

– Ja, hei.

–Jeg er student på Oslo Met og hørte at det skulle være fest på U1 på Blindern. Driver dere med slikt også her på Met?

– Hva sa du nå?

– Det skal være fest på Blindern, driver dere også med sånt på OsloMet?

– Vi er jo Samfunnet Bislett. Det er en studentbar, så vi har fester for våre frivillige. Men jeg vet ikke om OsloMet i sin helhet har noen fester.

– Kan hvem som helst arrangere?

– Det er nok mulig. Vi oppfordrer til at tillitsvalgte gjør noe sosialt for klassene sine, og da kan de få litt støtte fra OsloMet. Men man må søke. Mer vet jeg dessverre ikke.

– Jeg er en ganske sosial type, og har en liten kompisgjeng på rundt hundre stykk. Kunne vi bare møtt opp en dag og hatt fest?

– Det skal nok gå, men dere må høre med OsloMet. Ellers har vi jo en studentbar hvor alle er velkomne.

– Vi har egne strobelys, diskokuler, laserpekere og masse fyrstikkesker. Henger du med?

– Vi åpner for utleie enkelte lørdager. Hvis du sender oss en mail, kan vi fikse et lokale.

– Vi går jo mot kaldere tider og dyr strøm, så vi kan bare ta med dieselaggregat, om det funker, så slipper dere å tenke på utgiftene.

– Dere har et dieselaggregat?!

– Jeg har hørt at U1 lokker med fri flyt av kola, kunne vi gjort noe lignende?

– Det blir vel ikke helt i vår gate, men det kan være noe vi kan se på i fremtida.

– Skjønner det blir litt mye, så vi kan holde oss til hasj og MDMA da?

– Hehehe. Det holder kanskje med mineralvann.

– Vil du vurdere din stilling som narkolangeres våte drøm?

– Hm?

– Vi snälläst!

KVISS-CORBIN

1. Hvorfor tilbringer John Carew tid i retten nå om dagen?
2. Hva heter Sveriges nye statsminister?
3. Hvilken pris, som for øvrig har en nordmann i navnet, vant Angela Merkel her om dagen?
4. Nevn ett medlem av Oslos byråd utenom Raymond Johansen.
5. Hvilken av Oslos bydeler er den mest befolkede?
6. I hvilken by finner man Den spanske rideskole?
7. Hvilket lands flagg har et hvitt rektangel over et rødt rektangel og et blått kvadrat med en hvit stjerne oppe i venstre hjørne?
8. Ranger disse kjente amerikanske Fordene etter fødselsår: President Gerald Ford, bilmaker Henry Ford, skuespiller Harrison Ford og regissør John Ford.
9. Hvilke ord brukes for å stave FORD i bokstaveringsalfabetet (også kjent som det fonetiske alfabetet)?
10. Hvilken film av Francis Ford Coppola har 50-årsjubileum i år?
11. Hva heter det Chicagobaserte gastronomiske komidramaet med Jeremy Allen White i hovedrollen som er i vinden om dagen?
12. Speider-realityserien Alltid Beredt går i disse dager på TV Norge. Nevn fire av de seks deltakerne.
13. Hvem dannet speiderbevegelsen?
14. Hvilke av disse følgende er ikke en art av bjørn: halebjørn, brillebjørn, leppebjørn eller kragebjørn?
15. Hvem har flest OL-medaljer, Ole Einar Bjørndalen eller Bjørn Dæhlie?
16. Hvilket år er det snakk om: Barack Obama blir tatt i ed for sin andre presidentperiode, syklist Lance Armstrong innrømmer doping på The Oprah Winfrey Show, Pave Benedikt XVI abdiserer, Kroatia blir EU-medlem, Kuben videregående skole etableres, Magnus Carlsen blir verdensmester i sjakk, britiske prins George blir født og Hugo Chávez dør.
17. Hvilket amerikansk band, hvis sjanger har blitt beskrevet som yacht-rock, står bak låtene Reelin' In The Years, Do It Again, Dirty Work, Ricky Don't Lose That Number og Peg?
18. Musiker og komiker Egil Hegerberg er og har vært medlem av både rockeband og enmannsband. Nevn to av dem.
19. Fotballspiller Ada Hegerbergs har to mellomnavn. Nevn ett av dem.
20. Hvilken herrefotballspiller vant nylig den prestisjefulle gullballen?

av **Gabriel Corbin-Arntzen,**
kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

0–4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5–9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10–14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15–20. Honours: WOW! Du er sånnå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Han er anklaget for skattetunndragelse. 2. Ulf Kristersson. 3. Nansenprisen. 4. Einar Wilhelmsen, Rina Marinn Hansen, Robert Steen, Sunniva Holmås Eidsvoll, Siriu Stav, Hanna Marcussen, Victoria Marie Evensen og Omar Samy Gamal. 5. Grünerløkka. 6. Wien. 7. Chile. 8. Henry Ford (1863), John Ford (1894), Gerald Ford (1913) og Harrison Ford (1942). 9. Foxtrot, Oscar, Romeo og Delta. 10. Gudfaren. 11. The Bear. 12. Henrik Mestad, Jenny Skavlan, Harald Eia, Henrik Fladseth, Siri Kristiansen og Ahmed Mamoud. 13. Robert Baden-Powell. 14. Halebjørn. 15. Ole Einar Bjørndalen (13 medaljer) har fler enn Bjørn Dæhlie (12 medaljer), men de har ikke mange gull. 16. 2013. 17. Steely Dan. 18. Thulsa Doom, Hurra Torpedo, Black Debbath, L.Y.D., Gartnerlosjen, Aasen og Bare Egil Band. 19. Martine og Stolsmo. 20. Karim Benzema.

Rebus

av **Stiv Jobb**

HINT: Bare 4TB med innhold på hardisken. Ikke noe muffens her. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Leieprisene øker» Det klarte Stian og Christiane, BAB, Einar Nygaard, Alexander Ravnanger, Silje, Jorid, Kristaver birkeland, Elisabeth og Tord (dere kan også få rett, «leieprisene blakker» er er rett på sitt vis).